

مُورَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدِينَةٌ وَهِيَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً وَثَلَاثُونَ رُكُوعًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 (شروع) دَ اللہ پہ نامہ پہ تو بھرا دیر زیارتِ رحم کو نکھ دے
 دَ اللہ پہ نامہ شروع کو مچھ لے مہربان دَ دیر زیارتِ رحم خاوند دے

وَاللَّهُ بِهِ نَامُ شَرْعُ كَوْمِ بِهِ وَفِي مَهْرَبَانِ ٥ دِيرِ بِيَاتِ رَمِ هَاوِ ٥

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي

پیشک | واوریدلہ | اللہ | خبرہ | دھے شیخ | چہ | جگرہ | ٹولہ | تاسرہ | دخیل | خاوند | پہ | حقہ | اوشکایت | ٹے | کولو
پیشک | چہ | اللہ | تعالیٰ | دھے شیخ | خبرہ | واوریدلہ | چہ | دخیل | خاوند | پہ | حقہ | ٹے | تاسرہ | نکر | کولو | او | د | اللہ | تعالیٰ | نہ

إِلَى اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۖ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

اَو اللّٰه نہ | اَو اللّٰه | اُو ریدے | ستاسو دواو خبرے | بیشک اللّٰه | اُو ریدوئے | لیدوئے دے
 اَو اللّٰه کوو | اَو اللّٰه تعالیٰ ستاسو دواو خبرے اُو ریدے | یقیناً اللّٰه تعالیٰ ہر شے اُو رے ہر شے دینی

لَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ مَنْ سَاءَ بِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ

م خلق چه | ظهارکوی | له تاسونه | د خپلو بنحو سره | نه دی | دوی | میندے دوی

تاسو کٽي ڇوڪر چه ڏاڍو سُر ڀار ڪوي اهو نه ٿئي ڏوئي (ه) ميلن (خ) نه شي

ن امهتہم الا الخ ولدہم وانہم یقولون منکر
دی میں دے دوئی | مکر | ہنچہ | ڈیروئی نے دی دوئی | اویسکے دوئی | وائی | نامحلولہ

نَدَّ دے ہوئے بس عَفْو دے دی چہ دُوئی نے زیہرولی دی او پہ دے کئے شک نشہ چہ دُوئی یوہ ناماسبہ

نَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۱ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفْوٌ غَفُورٌ ۲ وَالَّذِينَ

خبرہ | اد دروغ | او بیشکہ اللہ | معاف کوونکے | دیر بخونکے دے | او کوم خلق چہ
دروغ خبرہ کوئی ، او بیشکہ اللہ تعالیٰ معافی کوونکے بخونکے دے - او خوک چہ

دروغ خبرہ کوئی، او بیشک اللہ تعالیٰ معافی کو دے۔ بخشنے دے۔ او خود چہ

الْهَرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ

بار کوی | چیلو بنحو سره | بیا دوئی واپس شی | له هغه نه | چه دوئی ویی دی | نوازاد ول دی
چیلو بنحو سره ظاهر وکړی ، بیا د خپله خبره نه واپس کیدل (یعنی تلافی کول) غواړی ، نو هغه په ذمه

نَبِيٍّ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تَوَعَّظُونَ بِهِ وَاللَّهُ

فلام | وړانډ له څه څه | دوی دواړه یو بل ته لاس پورې | هر یو په ځمکه | تاسو ته نصیحت کول شې | او الله
فلام | ادا دوی | وړانډ له څه څه | دواړه یو بل سره یوځل شې | دا ځکه دی | چه تاسو له څه نصیعت واخلئ | او الله

تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

سَوِيہ کارونو بیہ خبر دے۔ نوٹو کہ چہ غلام بیہ موی، نو دودہ میا شے روڑے د پرلہ پے

تَتَابَعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ۖ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِطْعَامَ

یہ کہانی ہے۔ دو بچے، دو دروازے اور ایک سوکھنا شروع ہونے والی شے کو لے کر، نو شپیتو

میں

بَسِيتَيْنِ مَسْكِينَيْنِ ذَلِكْ لِنُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتِلْكَ

شہیتوں (۳۰) | مسکینانوں | ۱ | حکم چہ تاسو ایمان راوی | پہ اللہ | او ددہ پہ رسول باند | او دا مسکینانولہ | خوراک ورکری دا (حکمونہ) حکم دی | چہ تاسو پہ اللہ او ددہ پہ رسول ایمان داؤ رکھ | او دا اللہ

حُدُودُ اللَّهِ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

حدونہ دی | اللہ | او کافرانو د پارہ | عذاب دے | دردناک | بیشک | کوم خلق چہ مقرر حدونہ دی ، او منکرانولہ دردناک عذاب مقرر دے - خوک چہ اللہ او ددہ

يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ

مخالفت کوی | اللہ | او ددہ در رسول | دوی بذلیلہ کرے شی | لک چہ ذلیلہ کرے شوی وو | ہفہ خلق چہ رسول (د حکم) نہ مخالفت کوی ، ہفوی بہ دے خوارشی لکہ پمخواف خلق چہ خوار

مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

لہ دوی نہ و پاندی وو | او بیشک نازل کول مونہ | آیتونہ | واضحہ | او کافرانو د پارہ | عذاب دے شوی وو | او مونہ خو خورکند آیتونہ رالیری دی | او منکرانولہ سپکوونکے عذاب

مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا

رُسا کوونکے | پہ کومہ ورخ چہ بہ | دوی رپاغوی | اللہ | تول | بیابہ ونبائی دوی | ہفہ خہ | چہ دوی بہ کول مقرر دے - پہ کومہ ورخ چہ اللہ تعالیٰ دا قول خلق (د قبرونونہ) را اوچت کوی | یا خہ چہ بہ دوی کول ہفہ قول بہ ورتوبائی

أَخْصَبَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

سنبال ساتی دی دا اللہ | او دوی ہیرکری دگا | او اللہ | پہ ہر خیز باند | کواہ دے - دے کارونہ اللہ خوشنبال ساتی دگا | او دوی نہ ہیرشوی دی ، او اللہ تعالیٰ پہ ہر خیز باندی بے خبر دے -

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

آیا نہ دی کتی تا | چہ بیشک اللہ | پوہیری | پہ ہفہ خہ | چہ پہ آسمانوں کتے | او پہ ہفہ خہ | پہ زمکہ کتے دی آیا تا پہ دے خبرہ غور نہ دے کرے چہ اللہ تعالیٰ نہ د آسمانوں او د زمکہ ہر خیز بے معلوم دے

مَا يَكُونُ مِنْ جَوَائِ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ

نہ دی | پتہ مشورہ | د دریو کسانو | مگر دے (اللہ وی) | خلورم پہ دوی کتے | اونہ د پنچو پہ دریو کسانو کتے ہیخہ د غور مجلس دے نہ کیری چہ خلورم بکے اللہ نہ وی | اونہ پہ پنچو کتے

إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ

مگر (اللہ) | شپرم پہ دوی کتے | اونہ کم | لہ دے نہ | اونہ زیات | مگر دوی | ددوی سرہ پہ کوم کتے چہ شپرم اللہ نہ وی او ددعہ شان نہ دے نہ کم اونہ دے نہ زیات لیکن ہفہ (اللہ) ددوی سرہ دی

أَيُّنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ

کوم خائے کتے | چہ دوی وی | بیابہ | دے ونبائی دوی نہ | خہ چہ | دوی کول | پہ ورخ | د قیامت دوی پہ ہر خائے کتے چہ وی ، ہما د قیامت پہ ورخ بہ خیل کارونہ ورتہ و پاندی کیری دی

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا

بیشک الله | به هر چیز باند | پوهه ده | آیتانه دی کتلی | هغه خلقونه | چه منع کرے شوی وو
بیشک چه الله تعالی ته هر چه معلوم دی . آیتانه ده خلقو حال ته نه کورے چه د ناجانزه پته

عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ

د پته مشورونه | بیا دوی را کرخی | هغه خه ته | چه منع کرے شوی وو | له هغه نه | او دوی پته مشور کوی
مشورونه منع کرے شوی وو، بیا د کورے خبر نه چه دوی منع کرے شوی وو هم په هغه کار کپنه لیکیدی او د

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ

په گناه | او سرکشئ | او د رسول د نافرمانئ (سر) | او هر کله | چه دوی راخی تاته
گناه او د زیاتی کولو او د رسول د نافرمانئ په حقله پته پته مجلسونه کوی او چه (له بئ) تاته راخم مخ

حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ

نوسلام کوی تاته | په دا لفظ نوسلام | چه سلام نه د کرے تاته په هغه سر | الله | او دوی وائی | په خپلو زړونو کپنه
شئ نو په داسه نکو دریا نډی سلام اچوی چه الله دریا نډی هغه سلام اچول نه کپنه او په خپلو زړونو کپنه وائی

لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسِبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُونَهَا

چه ولے نه | را کوی عذاب مونږ ته الله | په هغه خه | چه مونږ ته وایو | کافی د دوی پاره | دوزخ | دوی به داخل شئ ته
چه هغه مونږ وایو الله تعالی مونږ له د هغه سزا ولے نه را کوی ده خلقو له دوزخ بس ده هغوی به پکپنه ورسوئی

فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا

پس بد ده | حال ته د ورتلو | اے | ایمان والو ! | هر کله چه تاسو یو بل سر پته مشور کوی | نو پته مشور مډ کوی
او د پیره خرابه ټپکا ونږه ده اے مؤمنانو ! هر کله چه غوږین مجلس کوی نو د گناه د زیاتی او د

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى

د گناه | او سرکشئ | او د رسول د نافرمانئ | او پته مشور کوی | د نیکی | او پر هیز کاري
رسول د نافرمانئ په حقله هچرے مشورے مډ کوی بلکه د نیکی او د پر هیز کاري په حقله صلاح مشور

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ

او ویریبی | د الله نه | هغه ذات | چه طرف دهغه ته به | تاسو جمع کرے شئ | بیشک | پته (د غوږ) صلاح | غوږ شیطان کار ده
کوی او د الله تعالی نه ویریبی چه تاسو ټول به ورته راغولیدوئی . غوږ پته صلاح کانه د شیطان په لمسه کیږی

لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا

چه غمزن کوی | هغه خلق چه | ایمان ته راوړی | اونه ده | هغه دوی نه نقصان وړکونکي | د هېڅ څیز | مډ
چه مؤمنان پرے غمزن کوی ، حال داده چه د الله تعالی د حکم نه بغیر شیطان هغوی ته هېڅ ضرر نه

بِأَذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

په حکم د الله | او هم په الله باند | پکا ده چه توکل وکړی | مؤمنان | اے | ایمان والو !
شئ رسو له او ایمان والو له خو بس هم په الله تعالی توکل کول پکا دی

إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ

هرگاه چه | و ویله شی | تاسون | چه کشاده کنبی | تا | په مجلسون کښه | پس کشاده کوئ مائ | فراخی به پیداکړی | الله

لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

تاسو پاره | او هرگاه چه | و ویله شی | چه پاڅئ | پس پاڅئ | او چته به کړی | الله | دهغه خلقو چه | ایمان راوړه

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

له تاسون | او دهغه خلقو چه | ورکړه شوئ | علم | درجه | او الله | په هغه څه | چه تاسو کوی

خَيْرٌ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا

خبرداره | اے ایمان والو! | هرگاه چه | پته مشوره کوئ تاسو | رسول سره | نو وروسته ورکړئ تاسو

بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ

وړاندې | د خپله مشورې نه | صدقه | دا کار | غوره ده | تاسو د پاره | او | زیات پاکیزه

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ عَاشَقْتُمْ

پس که چرې بیا نه مومئ تاسو | نو بیشکه | الله | چېرې مخونکې | مهربان ده | آيا تاسو د ویریدئ

أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقْتُمْ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا

(له ښه) چه تاسو وروسته ورکړئ | وړاندې | د مشورې خپله | صدقې | بیا هرگاه چه | تاسو داسې ونه کړل

وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

او معافی وکړه | الله | تاسو ته | نواستم کړئ | مونځ | او ورکړئ | زکوٰۃ

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۝ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

او حکم منئ | د الله | او دده د رسول | او الله | خبردار ده | په هغه څه | چه تاسو کوی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

آيا تان دى کتلى | هغه خلقوته چه | دوستي کوي | د داسې قوم سره | چه غضب کړې د الله | په هغوى باندې

(داسې پیغمبره) آيا تا هغه خلقوته نه دى کتلى چه د داسې قوم سره دوستي لري په کوم چه د الله تعالی غضب نازل شو

مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۖ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ

نہ (خو) دوی | لہ تاسو دی | اونہ لہ هغوی نہ | او دوی قسم خوری | پہ دروغو

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۚ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ

و دوی پوھیری | تیار کرے دے | اللہ | دوی دپارہ | عذاب | سخت | بیشک

خوری — اللہ تعالیٰ هغوی دپارہ سخت عذاب تیار کرے دے ، بیشک ہف

سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ اِتَّخَذُوا آيْمَانَهُمْ جُنَّةً

بد دی | ہفخہ چہ دوی | کوی | جوہ کبری دی دوی | قسم نہ خیل | ال

کارونہ چرخواب دی چہ هغوی نے کوی . دوی دخیلو قسمونہ نہ خان لہ ال جوہ کرے دے

فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

پس منع کوی دوی (خلق) | دلاسے نہ | داللہ | نو دوی دپارہ | عذاب دے | رسوا کوونکے

بیا خلق داللہ تعالیٰ دلاسے نہ منع کوی پس هغوی دپارہ دذلت عذاب مقرر دے

لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

ہیچ کلمہ بہ پہ کاروانہ شی | ددوی | مالونہ ددوی | اونہ | اولاد ددوی | داللہ پہ وہاند | ہیچ ہم

د هغوی مال او د هغوی اولاد هغوی ہیچہ د اللہ تعالیٰ د عذاب نہ بچ کوئے نہ شی

وَلِيكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُم

ہم دا خلق دی | دوزخیان | دوی بہ | پہ دے بچے | ہمیشہ دی | پہ کومہ ورچہ پہ | راپاخوی دوی

ہم دغہ خلق دوزخیان دی | تل بہ | پیکنے (لوغون) پراتہ وی ، پہ کومہ ورچہ پہ اللہ تعالیٰ دوی

اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ

اللہ | قول | نو دوی بہ قسمونہ خوری | ددہ پہ وہاند | لکھ چہ | دوی بہ قسمونہ خور | ستاسو پہ وہاند

وَيَحْسِبُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ شَيْءٍ غَافِلٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَحْسِبُونَ أَنَّهُ

او دوی خیال کوی | چہ دوی | پہرہ (فائدہ کئے) | واوڑہ | بیشک | ہم دوی | دروغن دی

او دا خیال کوی چہ گنی ددوی خہ دین ایمان شتہ نبہ واوڑہ | چہ دوی | بالکل دروغن دی

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ

غالب راغلے دے | پہ دوی ہاند | شیطان | پس دہیر کوولہ دوی نہ | ذکر داللہ | ہم دادہ

(خبرہ دادہ چہ) پہ دوی ہاند شیطان قابو مندلے | نو داللہ تعالیٰ یادے ترے نہ ہیر کرے دے ، ہم دغہ

حِزْبِ الشَّيْطَانِ ۖ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ إِنَّ

جلہ | د شیطان | واوڑہ | بیشک | جلہ | د شیطان | ہم دوی دی نقصان مندنکی | بیشک

د شیطان تو لکے دے | او پہ دے پوہم شہ چہ د شیطان تو لکے بہ پہ تاوان کئے ہاتے وی ، ٹوک

الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ۝

کوم خلق چه | مخالفت کوی | د الله | او د د رسول | هم داخل دی | په دیرزیات ذلیلہ خلق کی
چه د الله تعالیٰ او د د رسول مخالفت کوی | نو هم دغه غورزیدی خلق دی |

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَ لَنَا وَأَرْسَلْنَا إِلَيْنَا اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝

ولیک | الله | چه خامخا به غالب نه | اوزما رسول | بیشکه الله | دیرزور آور | غالب دے
الله تعالیٰ دالیک دی چه زه اوزما رسول به غالب پاته یو بیشکه الله تعالیٰ د قوت خاوند د دیر غالب

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ

ته به بیانه موم | یوقوم چه | ایمان لری | په الله | او په ورځ | د آخرت | چه دوستی به وکړی
ته به هېچر د اونه موم چه څوک په خدا ته او په رسول باند ایمان راوړی هغوی د داسه خلکو

مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ

د هغه پاسر چه مخالفت کوی | د الله | او د د رسول | اگر چه | دی هغوی | پلاران د دوی | او ځامن د دوی
دوستان و ساقی چه د الله او د رسول مخالف وی | اگر که هغوی ته پلاران | یا ځامن | یا وروڼه

أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ

یا | وروڼه د دوی | یا خپلوان د دوی | هم داخل دی | چه لیک د الله | په زړونو د دوی کتبه
یا د کورنۍ نور خلق وی | هم دغه کسان دی چه الله تعالیٰ د هغوی په زړونو کتبه (دک) ایمان

الْإِيمَانِ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

ایمان | او د دوی مدد ته وکړو | په یو روح سره | له خپل طرف نه | او دے به داخل کړی دوی | په باغونو کی
دنو | بنځ کړے دے او هغوی ته په خپله مهر باند مضبوط کړی دی | او داسه باغونو ته به ته شنباسی

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

چه بهیوی به | لاند د هغه نه | د لے | همیشه به وی | په هغه کتبه | الله راضی شو | له دوی نه
چه د هغه لاند به ولے بهیوی | تل به | پکښه استوگن وی | الله تعالیٰ به د هغوی ته راضی وی

وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

او دوی راضی شو | له دده نه | هم داده | دله د الله | واوړه | بیشکه دله د الله | هم دوی دی خلاصه موندونکی
او هغوی به د الله تعالیٰ نه راضی وی | هم دغه د الله تعالیٰ توکے د اوبښه واوړه | چه د الله تعالیٰ توکے همیشه کامیاب دے

سُورَةُ الْحَشْرِ مَكِّيَّةٌ وَهُدًى ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَعِشْرُونَ آيَةً وَتِلْكَ رُكُوعَاتُهَا

سور حشر په مدینه کتبه نازل شو | (شروع) | په نامه د الله | چه نو مهربان دیرزیات رحم کوونکی دے
د الله په نامه شروع کوم چه نو مهربان دیرزیات رحم خاوند دے

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاکي بیانوی د الله | هغه عزیزونه | چه په آسمانونو کی | او هغه | چه په زمکه کی دی | او هم دے | غالب
د الله تعالیٰ پاکي بیانوی هر څه چه په آسمانونو او په زمکه کی دی | او هغه دیرزور آور د حکمتونو

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

لَحَكِيمٌ ① هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 وحکمت خاوندی | دے دے هغه ذات چه | راوے و بستر | هغه کسان | چه کافران شو | له اهل کتابونه
 خاوند دے - الله تعالى هغه ذات دے چه کتابیان کافران نے پہ درو می محل پہ
 مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا
 ددوی له کورونونه | ددرو می حشر پہ وخت | تاسو گمان نہ کولو | چه راوبہ می دوی | اودوی خیال کو
 جمع د کورونو نہ وویستل - ستاسو (خو) داکمان (قدرله) نہ وو چه دوی به دوی اود هغوی
 أَنَّهُمْ مَا نَعْتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ
 چه دوی به | بچ کری | ددوی قلع | د الله نہ | پس راغے دوی (عذاب) د الله | کوم خلے نہ
 داکمان وو چه خیل قلعہ کلے به نے د الله د نیولو نہ بچ اوساق نور (عذاب) پر کدلسے غارے نہ
 لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَى فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ يُخْرِبُونَ
 چه ددوی گمان نہ وو | اود دے و اچولو | پہ زہونو ددوی کنے | رعب | دوی نہول
 راغے چه ددوی پہ خواہطر کنے ہم نہ وو اود هغوی پہ زہونو کنے رعب و اچولو | چه خیل کورون نے پہ
 يُؤْتُهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ②
 کورونہ خیل | پہ لاسونو خیلو | او پہ لاسونو | د مومناتو | پس عبرت حاصل کری | اسے خاوند اود ستر کو
 خیلو لاسونو ہم نہول | اود مسلمانانو پہ لاسونو ہم (تہیدل) | نو آد ستر کو خاوندانو! دے نہ سبق واخلی
 وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ
 وکہ چر نہ وکد اخبرہ | چه لیکلی وو | الله | پہ دوی باندا | بے کورہ کیدل | نو خا میا پہ عذاب وکہ وودوی
 او کہ الله د هغوی پہ حق کنے جلا وطنی لیکل نہ وے نو پہ دنیا کنے به نے (د قتل) سزا
 فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 پہ دنیا | اود دوی دپارہ | پہ آخرت کنے | عذاب | د اور دے | دا | خکہ چه دوی
 و رکولہ | او پہ آخرت کنے خوورلہ د اور سزا هے ہم مقبرہ دہ | دا خکہ چه دوی د الله
 شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ④
 مخالفت وکرو | د الله | اود دے د رسول | او خوک چه مخالفت کوی | د الله | نویشکہ | الله | سخت عذاب و رکوینے د
 اود رسول مخالفت کرے دے ، او خوک چه د الله تعالی مخالفت کوی نو الله تعالی پہ سزا و رکولو کنے دیر سخت د
 مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا
 هغه خہ چه | پریکرے تاسو | د تجورے اُونے | یا تاسو پرینو ک هغه | ولایے | پہ خیلو جبر و باند
 تاسو چه د تجورے کوے اُونے پریکرے | یا مو پہ جبر و باند مضبوط ولایے و سالتے نو
 فَيَاذَنْ لََّ وَلِيُخْرِىَ الْفُسِّقِينَ ⑤ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
 نو (هغه وو) د الله پہ حکم | چه کرسوا کری | بدکاران | او هغه خہ چه | راو کر خول | الله
 داد الله پہ حکم وو او (خکہ وو) چه (الله) نافرمانہ خلق رسوا کری | او الله تعالی چه خیل رسول ته خہ (بغیر جنگ)

الحشر ٥٩
 لَا ذَلِيلَ لَكَ فِيهَا
 زِيَاةٌ ذَلِيلُهُمْ
 لَمَقٌ
 عَزِيزٌ
 ا غالب دے
 ندک ویر غالب
 يُوَادُّونَ
 به دوستی به وکری
 و داسے خلعتی و
 أَوَابَتُهُمْ
 او خامن ددوی
 یا ورونہ
 قُلُوبُهُمْ
 ورونو ددوی کنے
 ورونو کنے (د) یا
 جَنَّتْ
 ی | پہ باغونہ
 نے نسب
 لله عنهم
 نو له دوی نہ
 می نہ راغی و
 لِيُحُونَ
 خلاصہ موندانی
 بیشہ کامیاب
 نکلش رکوع
 توند اود کرکی
 الْعَزِيزُ
 غالب
 اور د هغوی

عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ

پیغبر خپل ته | له دوئی نه | چنه دی زغولی تاسو | په هغه باند | اسونه | او نه اوسنان
(نه) دک (یهودو) نه راوگرهول ، نو په هغه باند تاسو خپل اسونه یا اوسنان خو زغولی نه دی

وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ

اولیکن | اللہ | غالب کوی | خیل پیغمبران | پہ چاچہ | دے و غواری | او اللہ
خواللہ چہ پہ چا غواری نو خیل پیغمبران پرے غالب راوی۔ او اللہ تعالیٰ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ

پہ ہر خیز باند | قادر دے | ہفتہ چہ راو گرہول | اللہ | پہ پیغمبر خیل
پہ ہر خیز باند پورہ پورہ قدرت لری، اللہ تعالیٰ چہ خیل پیغمبر تہ د نور و کلام خلق تہ کوم مال

مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

اَلْهٰ (مالونو) دَاوَسِيْدَ وَنَكَوْدَ كُلُوْنَ | نُوهُغَه دَاللّٰه | اَوْدَ رَسُوْلُ* | اَوْدَ خِيْلَوَانُو | اَوْدَ يَتِيْمَانُو
 فَيُورِكِرِي دے ، نُوهُغَه دَاللّٰه تَعَالٰی ، دَرَسُوْل اَوْدَ هُوْدَ دَخِلْدَانُو ، اَوْدَ يَتِيْمَانُو

وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ كَيْ لَا تَكُونَ دُولَةً مِّنَ الْاَغْنِيَاءِ

د مسکینانو | اود مسافرو د پاره دی | چه هغه نه وی | گردش کوونکی | په مینم | د دولت مندو کي

نَسْتَسْأَلُكَ مَا لَدَاكَ مِنْ قَبْضَةٍ

تاسونہ | اودخہ چہ | تاسولہ درکری | رسول ۴ | نواخلئی هفہ | اوهغه خہ | چه منع کری تاسو

اور رسولؐ پہ تاسولہ خد درکوی ہفہ واخلی ، اوچہ دَخَّہ نہ ٹے منع کرکائی

۱۰۰ | پس منع شیء تاسو | او ویریدی | د الله نه | بیشکه | الله | سخت عذاب واکو وکړه |

هے نہ منع نئی۔ اود الله تعالى نہ ویره کوئی بیشکه چه الله تعالى په سزا ورکولو کبه دیر سنی د

مهاجرین الدین | آخرجوا من ديارهم | واموالهم
مهاجرینو | کوم چه | دستل شوی دی |

ف حاجتمند و مهاجرینو (د نورو نه زیات) حق د څه د څپلو کورونو او د مالونو نه راویستل شوی دی

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

اللَّهُ تَعَالَى فَضْلُ أَوْ دَهْفَةُ رِضَا غَوَايِ أَوْ دَالِ اللَّهِ تَعَالَى (دَدِين) أَوْ دَدُهُ دُرِّ سَمَاءِ أَوْ دَدُهُ دُرِّ سَمَاءِ

إِلَيْكَ هُمْ الصَّادِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْأُكُفَّ

مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ

وړاند له دوی نه | دوی محبت کوی | د هغه چا سره | چه هجرت کوی | د دوی سره | او نه بیا موی

نه دیره (انصار) دی او په ایمان کې ثابت قدم دی او د هغه خلکو سره مینه لری چه هغوی ښار ته هجرت کوی او په خپلو زړونو کې

فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةٌ مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ

په خپلو سینو کې | خه تنگی | له هغه خه نه | چه ورکړه شی دوی ته | او دوی غوره کوی نور

هیڅ تنگی نه ساتی | په هغه څیز چه ورته ورکړه شی | او نور د ځان نه

عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْمَةً

په خپلو ځانونو باند | اگر چه دی | په دوی باند | ولږه | او څوک چه | وساتل شو | له حرص

وړاند کوی | اگر که | پخپله اوږی وی | او څوک چه د خپل نفس دشو متیان

نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ

د نفس خپل نه | پس دغه خلق هم دوی دی | خلاصه موندونکی | او کوم خلق چه | راغلل | پس له دوی نه

بچ وساتل شو | نو هم دغه خو کامیاب خلق دی - او د هغه چا (په کتنه حق) چه د دوی نه پس راشی

يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا

دوی وای | اے زموږ رب! | وښه موږه | او | دروښه زموږ | کوم چه | وړاند شوی دی له موږه

او دا دعا کوی چه زموږ رب! موږ وښه | او زموږ هغه دروښه | چه زموږ نه وړاند مسلمانان

بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا

په ایمان راوړونکي | او موږ پیدا کو | زموږ په زړونو کې | کینه | هغه کسانو د پاره | چه ایمان راوړه

شوی دی | او زموږ په زړو نه کینه د ایماندارو د پاره | هیڅ کینه مه پیدا کو

رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

اے زموږ رب! | بیشکه ته | ډیر مهربان | رحم کوونکي | آیا نه دی کتلی تا | هغه کسانو ته چه

له زموږه رب! بیشکه ته مهربان رحم کوونکي | آیا تا هغه خلکو ته نه دی کتلی چه

نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

منافقت وکړه | چه دوی وای | خپلو هغه دروښو ته | کوم چه | کافران دی | له اهل کتابو نه

منافقان دی | هغوی له اهل کتابو نه | خپلو کافرانو دروښو ته وای که چرې

لَيْنَ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ

که چرې | وویستل شوئ تاسو | نو موږ به هم اوځو | تاسو سره | او موږ به نه منو | ستاسو په باره کې

تاسو (د مدینه نه) وویستل شوی نو موږ به هم تاسو سره اوځو | او ستاسو په معامله کې به هېڅرې د هېڅ

أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَشْهَدُ

د چا | همیشه | او که چرې | تاسو سره جنګ وشو | نو موږ به ستاسو ته کوو | او الله | کوا می ورکوی

خبره نه اورو | او که تاسو سره جنګ کېږی | نو ځای به ستاسو امدا کوو او الله په دې کوا ده

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا تَخْرُجُونَ مَعَهُمْ ۚ وَلَئِنْ

چہ بیشک دوی | دروغ زن دی | کہ چرے | دوی دویستے | نو دوی بہ و نہ شی | ددوی سرے | اوکے چرے
چہ دوی دروغ وائی - کہ چرے کتابیان دویستے شول نو دوی بہ و سرے و نہ شی | اوکے چرے

قَاتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأَدْبَارُ

دوی سرے جنگ و شی | نو دوی بہ دھغوی مدہ و نہ کوی | اوکے چرے | دھغوی مدہ و نہ کوی | نو خاٹا بہ دوی و نہ کوی | شا کا
دھغوی سرے جنگ و شی نو دوی بہ مدہ و نہ کوی | اوکے چرے مدہ و نہ کوی | نو پہ شا بہ و نہ کوی

ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ۝ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً ۚ فِي صُدُّورِهِمْ ۚ مِنَ اللَّهِ

بیا بہ | دوی لہ مدہ و نہ شی و نہ کوی | البتہ ستا سو خوف زیات دے | ددوی پہ سینو (زہون) کینے | لہ خدائے نہ
او بیا بہ ددوی امداد نہ کیوے - (مسلمانو!) بیشک ددوی پہ زہون کینے دالہ نہ ہم زیاتہ ستا سو ویرہ پرتہ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يِقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا ۚ إِلَّا

دا | حکہ چہ دوی | داسے قوم کے | چہ نہ پوہیوے | دوی بہ جنگ و نہ کوی تاسوے | تول | مکر
دا حکہ چہ دوی داسے خلق دی چہ دپوے نہ کار نہ اخلی - دوی کہ تول راجع شی نو ہم تاسو سرے جنگ کوے نہ شی

فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ ۚ بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ

پہ کلوتے | چہ قلابند شوی وی | یا | وروستو | لہ دیوالونہ | جنگ ددوی | پہ خیل میں
خو پہ داسے کلوتے چہ ترے نہ چاپیرہ دیوال وی یا د دیوالونہ شانتہ ، ددوی جنگ پہ خیل میں

شَدِيدٌ ۚ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا ۚ وَ قُلُوبُهُمْ شَتَّى ۚ ذَلِكَ

دیر سخت | گمان کوے تہ پہ دوی باند | دپوٹے والی | او | زہونہ ددوی | جد اجدادی | دا
کے دیر سخت وی ستا پرے داکمان دپوٹے گنی دوی پوٹے دی | حالانکہ ددوی زہونہ بیل بیل دی ، دا

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا

حکہ چہ دوی | داسے قوم کے | چہ نہ پوہیوے | پہ شان دحال | دھغہ کسانو چہ | چہ ورائد لہ دوی نہ وو | ہم نزد
حکہ چہ داخل د عقل نہ کار نہ اخلی - ددوی مثال دھغہ خلقو دے چہ پخوا ترے نہ تیر شوی دی ، دھغوی

ذَاتُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ

دوی و غلا | وبال | د کار خیل | او دوی دپارہ | عذاب | دردناک دے | پہ شان دحال
د خیلو کارونو خوند شیک دے | او پہ دردناک عذاب اختہ دی - ددوی مثال د

الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي

د شیطان دے | ہر کہ چہ دہ و وئیل | انسان تہ | چہ کافر شہ | پس ہر کہ چہ کافر شو | نو دہ و وئیل | بیشک زہ
شیطان دے ، چہ انسان تہ وائی چہ کافر شہ | نو چہ ہغہ کافر شی | نو بیا ورنہ وائی چہ زہ

بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ

بیزاریم | لہ تانہ | بیشک زہ | دیر پریم | دالہ نہ | چہ رب دے | دتولو جہانوں | پس شی
ستا نہ بری یم ، زہ خود دالہ تعالیٰ نہ دیر پریم | چہ دتولو مخلوق رب دے - نو دہ و وئیل

مَنْزِلٌ

عَاقِبَتُهُمَا أَتَهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ

انجام دے دو اور | داچہ داد واپس بہ | پہ اور کئے وی | دوی بہ ہمیشہ وی | پہ کئے | اوہم دادہ

انجام داشو چہ دواہ (دوزخ) اور تہ ارتاؤ کرے شو چہ تل بہ پیکنے (لوغون) پراتہ وی، او د ظلمانو

۲۵

سزا | د ظلمانو | اے | مؤمنانو! | ویرہ کوئی | د الله | او پکار دہ چہ وکوری

سزا ہم دغہ مقرر دہ | اے مؤمنانو! د الله تعالیٰ نہ ویرہ ساتی اوہر شوک دہ دا

نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ

انسان | چہ غہ | وہاند لیبر دی دہ | صبا پارہ | اوویری | د الله نہ | بیشکہ الله | خبردار کہ

وکوری چہ د صبا پارہ غہ لیبر دی ؟ او د الله نہ ویرہ لری ، ہغہ ستاسو د کارونہ نہ

يَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ

پہ ہغہ غہ | چہ تاسوے کوئی | اومہ کیبری تاسو | بہ شان دہ کسانو | چہ ہیبر کرو | الله | نودہ ہیر کول دوی

پورہ پورہ خبر دے - | او د ہغہ چہ بہ شان مہ کیبری | چہ الله غہ ہیر کرد نو الله تعالیٰ ترے نہ

أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ

د دوی مانو نہ | ہم دا خلق دی | نافرمانہ | برابر نہ دی | دوزخیان

خیل مانو نہ ہیر کول ہم دغہ خو نافرمانہ (بد عمل) خلق دی۔ | دوزخیان او جنتیان ہیشکہ برابر

وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ لَوْ أَنْزَلْنَا

او جنتیان | جنتیان | ہم دوی دی | کامیاب | کہ چرے نازل کرومونی

نہ دی | ہم جنتیان کامیاب خلق دی - | کہ مونہ دقرآن

هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ

دا قرآن | پہ یوغربانڈ | او غامنا بہ تالیق وود | عاجزی کوئے | توتہ توتہ کید ویک | لہ ویرے نہ

پہ یوغربانڈ نازل کرے دے نو تا بہ لیدے وو چہ د الله تعالیٰ د ویرے نہ بہ فرمان مونکے اوچاؤ دے

اللَّهُ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝

د الله | او دا | مثالونہ | مونہ بیان وود | خلق و پارہ | د پارہ د چہ دوی | فکرو کری

وو ، او د مثالونہ مونہ د ہغہ خلق و پارہ بیان وود چہ ہغوی د غور او فکر نہ کار واخلی

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ

ہم دے الله | ہغہ چہ | نشتہ کیہیٹو کیہیٹو | سواد دہ نہ | پوہ دے | پہ پستو | اوینکارہ غیرونو ہم دے

الله تعالیٰ خوہم ہغہ دے چہ د ہغہ نہ سوا بل معبود نشتہ ، د پت او د خرکند ہر غہ نہ خبر دے ، ہغہ دیر

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ

مخنیونک | مہربان | ہم دے الله | ہغہ چہ | نشتہ کیہیٹو کیہیٹو | سواد دہ نہ | دے بادشاہ دے

مہربان بیابیا رحم کوونکے - | الله تعالیٰ خوہم ہغہ دے چہ د ہغہ نہ سوا بل معبود نشتہ ، بادشاہ دے

الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

جبر پاک | سالم و تقویٰ و عیبونہ | امن و رکونے | ساتن و نیک | غالب | جبر و بردست | لوئے دے
پاک دے | هر عیب نہ محفوظ | امن و رکونے | حفاظت کونے | زبردست | دخرابی درستونے | دیر لوئے دے

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۲۳﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ

پاک دے | الله | له هغه نه چه دوی شریکی | هم دے الله | پیداکونے | نوئے بنیادکونے
الله تعالیٰ ددوی دشرک نہ بالکل پاک دے - هم الله تعالیٰ پیداکونے درست جوړونے

الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

صورتجوړونے | هم ددے دی نامے | بناسیسته | تسبیح کوی | ددے هغه | په آسمانونه کې
صورت جوړونکے دے | د هغه بشکلی بشکلی نومونه دی | په آسمانونو او په زمکه کې هره هغه

وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۴﴾

او زمکه کې دے | او هم دے | غالب | د حکمت خاوند
پاکي بیانوی او هغه زبردست د حکمت خاوند دے -

سُورَةُ الْمُتَحَنِّةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ آيَةً وَفِيهَا رُكُوعَانِ

سورۃ المتحنه په مدینه کې نازل شوی (شروع) د الله په نامه چه نومهر یا پر زيار هم کوونکے د | او په دے کې ۱۳ آیتونه او ۲ رکوع دے
د الله په نامه شروع کوم چه نومهر یا د پر زيار هم خاوند دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ

اے ایمان والو! | مه نیسی تاسو | زما دشمنان | او خپل دشمنان | دوستان
اے مؤمنانو! | زما دشمنان او خپل دشمنان دوستان مه جوړوی

تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ

ورلیږئ تاسو | ددوی طرف ته | (پیغام د) محبت | او بشکه دوی کافران شوی دی | په هغه هغه | چه راغلی دی تاسو ته
تاسو هغوئ ته د دوستی (او محبت) پیغام لیږئ حال دا چه هغوئ ددے دین منکران دی کوم چه تاسو

مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَن تُوْمِنُوا

له حق دین نه | دوی جلا وطن کوی | پیغمبر | او خپله تاسو هم | د حکم | چه | تاسو ایمان راوړئ
ته راغے دے | هغوئ خو (ستاسو) رسول او تاسو (ستاسو د وطن نه) وېاسی | صرف په دے خبره چه تاسو

بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي

په الله | چه ستاسو رب دے | که چرے | تاسو وځئ | جهاد د پاره | زما په لاسه کې
په الله باند چه ستاسو رب دے ایمان راوړئ دے | که تاسو زما په لار کې د جهاد د پاره او زما د مرضی موندل

وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ

او د پاره د لولو | د رضامندی زما | تاسو پټ (ورلیږئ) | ددوی طرف ته | (پیغام د) دوستی | او زما پوهېږئ
په غرض راوتلی یئ | تاسو ورسره پټه پټه ساتئ - او ماته په ښه شان معلوم دے

يَمَّا أَخَفِيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ
 به هغه څه | چه تاسو پټوي | او په هغه څه | چه تاسو ښکاره کوي | او څوک چه | له تاسو نه | نو بيشکه هغه کړاى شو
 څه | چه تاسو پټوي | او څه | چه څرگندوي | او څوک چه | (د بيا د پاره) داسې وکړي ، نو هغه داسې
 سَوَاءَ السَّبِيلِ ۱ | اِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوْا
 د نيغ | لاس نه | که چر دوى بيا مومي تاسو | نو دوى به شي | ستاسو | دښمنان | او را اوږده به کړي
 لارې نه به لارې شو | که د هغوى در باندې لاس ير شي | نو ستاسو دښمنان به وي | او خپل لاسونه او
 اَيْدِيَهُمْ وَالسِّنْتَهُمُ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۲
 ستاسو طرفه | خپل لاسونه | او خپل ژبې | په بدې سره | او دوى خونېوي | کاش | چه تاسو کافران شي .
 خپل ژبې به درته په بدې باندې را اوږدې کړي | او هغوى خود اغوايې چه تاسو کافران شي .
 لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۳ يَفْصَلُ
 هيڅکله به نفع درنه کړي تاته | خپلوان ستاسو | او نه اولاد ستاسو | په ورځ | د قيامت | دې به فيصله وکړي
 خپل خپلوان او اولاد به مو هيڅ په کار رانه شي | د قيامت په ورځ - الله تعالى به
 بَيْنَكُمْ ۴ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ ۵ بَصِيرٌ ۶ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ
 ستاسو په مينه کېنه | او الله | هغه څه نه | چه تاسو کوي | کوري | بيشکه | داسې | تاسو د پاره
 ستاسو تر مينځه فيصله کوي | او الله تعالى ستاسو کارونه د يني کوري | (او) تاسو د پاره خود ابراهيم او
 أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي الْبَرِّهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا
 نمونه | ښه | په ابراهيم کېنه | او په هغه خلق کېنه | چه دده سره وو | هرکله | دوى وويل
 د دوى د ملګرو په (ژوند) کېنه يوه اعلى نمونه (موجود) داسې .
 لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 خپل قوم ته | چه بيشکه مونږ | بيزاره يو | له تاسو نه | اوله هغه څه نه | چه تاسو عبادت کوي | سوا | د الله نه
 وويل | چه مونږ له تاسو نه لاس په سر يو او د هغه معبودانو نه چه تاسو د الله نه سوا مقرر کړي دي
 كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا
 مونږ انکار وکړو | ستاسو | او ښکاره شو | زمونږ او ستاسو تر مينځه | دښمني | او بغض | هيښه
 مونږ تاسو نه منکړيو او زمونږ او ستاسو تر مينځه د هميشه د پاره دښمني او بغض څرګند شوه دے
 حَتَّى تَوَمَّنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُغْفِرَنَّ
 تر دے چه | تاسو | يا راوړي | په الله | چه يودے | مګر | وينا | د ابراهيم | خپل پلار ته | چه زه به پخښه نولم
 ترڅو چه تاسو په يو الله باندې ايمان رانه وړي ، مګر دا چه ابراهيم خپل پلار ته دا ويلي وو چه زه ستا په
 لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۷ رَبَّنَا
 ستا د پاره | او زه اختيار نه لرم | د پاره ستا | له الله نه | د هيڅ څيز | اے زمونږ ربه
 حقله د بېخه دعا غواړم او زما د الله تعالى په وړاندې هيڅ اختيار نشته | اے زمونږه ربه !

عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

په تائباند | مونږ توکل وکړو | اوهم ستا طرف ته | مونږ رجوع وکړه | اوهم ستا طرف ته | واپس درتلل دی
مونږ په تائباند توکل کوو | او مونږ هم ستا طرف ته رجوع کوو | اوهم ستا طرف ته بېرته تگ دے

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْلَنَا رَبَّنَا

اے زموږ زړه | مه جوړه مونږ | فتنه | د اژمته | دهغه کسانو | چه کافران دي | او وځښه مونږ | اے زموږ زړه |
اے زموږ زړه | مونږ د کافرو لاسونو ته مه پېښېده | او زموږ گناهونه وځښه | اے زموږ زړه |

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

بېشکه هم ته | ډیر غالب | د حکمت خاوند یی | یقیناً | ده | تاسو د پاڼا | په دے کې | یوه نمونه | غوره
ته زبردست او د حکمتو خاوند یی | د دغه خلقو په وینا کې تاسو د پاره بڼه نمونه پرته ده

لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَفَرَغَ فَنَاقٍ

هغه چا د پاره | چه امید لری | د الله | او د ورځې | د آخرت | او څوک چه | مخ واړوی | نو بېشکه
د هغه چا د پاره چه الله ته د ورتلو او د آخرت د ورځې عقیده لری | او څوک چه ترے نه مخ واړوی نو الله تعالی

اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ

الله | بے نیازه دے | ستا بیل شوے | نزد دے | چه الله | پیدا کړی | ستا سوبه مینه کړی | او په مینه
(خوبالکل) بے پروا او د تعریفو خاوند دے | دا څه عجیبه نه ده چه الله تعالی ستاسو او د هغه کسانو

الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ

د هغه خلقو کې | چه د ښمې لری تاسو | له هغوی نه | دوستی | او الله | قدرت لرونکې دے | او الله
تر مینه مینه پیدا کړی چه (دین) ورسره ستاسو د ښمې ده | او الله ډیر لوی قادر دے | او الله تعالی

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ

ځښوکی | مهربان دے | نه منع کوی تاسو | الله | له هغه خلقونه | چه جنګ نه کوی تاسو سره
ځښوکی ډیر زیات مهربان دے | الله تعالی تاسو د هغه چا نه منع کوی | چه د دین په حقله در سره

فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ

د دین په باره کې | او دوی نه یی ویستلی تاسو | له کورونو ستاسو نه | له دے نه چه | تاسو احسان وکړی د دوی سره
جنګونه نه کوی | او نه هغوی تاسو د خپلو کورونو نه ویستلی یی | بکه الله اجازت در کوی | چه تاسو هغوی سوله لری

وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ

او انصاف وکړی | د دوی په حق کې | بېشکه الله | خوښوی | انصاف کوونکی | بېشکه | منع کوی تاسو
کوی او انصاف ورسره کوی | بېشکه انصاف کوونکی کسان د الله تعالی خوښ وی | الله تعالی خو تاسو د هغه چا د

اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ

الله | له هغه خلقونه | چه جنګ کوی تاسو سره | د دین په حقله | او دوی د ویستلی تاسو | له کورونو ستاسو نه
دوستی نه منع کوی چه د دین په حقله در سره جنګ کړی | او هغوی تاسو د خپلو کورونو نه ویستلی یی

وَاظْهَرُوا عَلَىٰ اخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

او امداد لئے کرے | ستاسو پہ ویستلو کینے | چہ تاسو دوستی وکری وکری دوی سوا | اوٹوک چہ | دوستی وکری دوی سوا
او ستاسو پہ ویستلو کینے | دیو بل سوا مد کرے | اوٹوک چہ | دے خلقو سوا دوستی کوی

فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا جَآءَكُمُ

نوحہ دے خلق | ظالمان دی | اے | ایمان والو! | ہرکے چہ | راشی تاسو تہ
نوحہ دے خلق ظالمان دی۔ | اے | مؤمنانو! | خہ | وخت چہ مؤمنے بنے

الْمُؤْمِنَاتِ مَهِجَرَتٍ فَاْمَتَجَنَّبُوهُنَّ ۖ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاٰيْمَانِهِنَّ

مؤمنانے بنے | مہاجرے | نو د دوی امتحان واخلی | اللہ | بنہ پوہ دے | پہ ایمان د دوی
ہجرت وکری او تاسو لہ راشی نو د ہغوی آزمیت کوی اللہ د ہغوی د ایمان (یا پہ ایمانی) نہ بنہ واقعہ

فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ

پس کہ پچہ تاسو معلومے کوی دوی | چہ مؤمنانے دی | پس مہ واپس کوی دوی | د کافرانو طرف تہ | نہ ہغہ (بنے)
نو کہ ستاسو باوروشی چہ ہغوی مؤمنے دی | نو کافرانو تہ مہ واپس کوی | نہ دے بنے

حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۖ وَاتَّوَّهُم مَّا اَنْفَقُوْا

حلالے دی | د ہغوی د پاره | او نہ ہغہ (کافران) | حلال دی | د دوی د پاره | او وکری ہغوی تہ | خہ چہ | ہغوی خرش وکری
کافرانو لہ حلالے دی | او نہ کافران ہغوی لہ روا دی | او (کافرانو لہ) وکری خہ چہ ہغوی (پہ بنے) خرش وکری

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَا اتَّيْتُمُوهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ

او تشنہ گناہ | پہ تاسو باند | دا چہ | تاسو نکاح وکری دوی سوا | ہرکے چہ | تاسو وکری دوی تہ | د دوی مہ
او پہ تاسو ہیٹ گناہ نشنہ کہ تاسو ہغوی سوا نکاح وکری | خو ہل چہ مہ ورتہ ادا کری،

وَلَا تُمْسِكُوْا بِعَصَمِ الْكُوفِرِ وَسْءَلُوْا مَا اَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ

او مہ ساتی تاسو | تعلقات | د کافرو بنے سوا | او غواہی | ہغہ خہ | چہ خرش کوی تاسو | او د غواہی دوی
او چہ کوے کافرانے بنے دی ہغوی سوا تعلقات باقی مہ ساتی او چہ خورخرش مو پڑ کرے وی ہغہ د کافرانو د غواہی او ہغوی

مَّا اَنْفَقُوْا ۖ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۖ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

ہغہ خہ چہ لکوی د دوی | ہم دادے | حکم د اللہ | دے یہ فیصلہ وکری | ستاسو پہ مینے کینے | او اللہ | پوہ
چہ خورخرش کرے وی ہغہ (تاسو) غواہی ہم داد اللہ حکم د ہغہ ستاسو تر مینے فیصلہ کوی | او اللہ تعالیٰ دیر پوہ د

حٰكِمٌ ۝۱۰ وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ

د حکمت خاوند د | او کہ پچہ | ستاسو د لاسہ وئی | اوٹوک بنے | لہ بنے ستاسو تہ | د کافرانو طرف تہ
حکمت خاوند د | او کہ پچہ ستاسو پہ بنے کینے پوہ بنے | پہ کافرانو کینے پاتے شی | نو تاسو ہغہ (کافرانو)

فَعَاقِبْتُمْ ۖ فَاتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا اَنْفَقُوْا

او غنیمت واخلی کافرانو | نو وکری | ہغوتہ چہ | تلی دی | بنے د دوی | پہ شان د ہغہ خہ | چہ خرش کوی دوی
نہ غنیمت حاصل کوی نو د چا د لاس نہ چہ بنے و تلی دی ہغوی تہ د غلے خرش برابر مال ادا کری۔

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ

اودیرہ کوئی | ڈاٹھ | ہفتہ ذات نہچہ | تاسو پہ ہفتہ | ایمان لوی | اے نبی ! | ہر کچھ راشی تاتہ
اوداٹھ تعالیٰ نہ ویرہ ساتی چہ تاسو پرے ایمان راڈرے دے۔ اے پیغمبر ! چہ مؤمنے جئے درلہ

الْمُؤْمِنَاتِ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرُكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا

مؤمنانے شے | چہ بیعت کوی تاسرہ | بہ دے خبرہ چہ | شریک بہ نہ مقرر وی | ڈاٹھ سرہ | خہ غیر
راشی ، اود دے خبرہ بیعت در سرہ کوی چہ ڈاٹھ تعالیٰ سرہ یہ ہینوک نہ شریکی

وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

اونہ بہ دوئی غلا کوی | اونہ بہ دوئی زنا کوی | اونہ بہ دوئی قتل | اولاد خپل | اونہ بہ لکوی | خہ بہتان
اوغلا بہ نہ کوی ، اونہ زنا بہ نہ کوی | او خپل بچی بہ نہ وژف | اود بہتان اولاد بہ نہ راڈری چہ مخہ پر

يَقْتَرِبْنَ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ

چہ دوئی ترے وی | یہ مینہ دلاسونو خپلو | اود شپو خپلو کینے | اود دوئی بہ نافرمانی نہ کوی سنا | یہ یونیک کار کینے
نہ پرہ خاوند پرے | یہ دروغہ وتری ، اود نیکئی یہ یوکار کینے بہ ستا نافرمانی نہ کوی

فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

نوبیعت وکرہ ددوی سر | او بخینہ وغوارہ | ادد دپارہ | ڈاٹھ نہ | بیشک | ڈاٹھ | بخینو | مہربان دے۔
نوتہ هغوئی نہ لاس نیوکرہ اود هغوئی بہ حقلہ ڈاٹھ نہ بخینہ غوارہ بیشک ڈاٹھ بخینو | دیر زیات مہربان دے۔

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَكَّلُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا

اے ایمان والو ! | دوستی مہ کوئی | ہفتہ قوم سر | چہ غضب کرے | ڈاٹھ | ہغوئی بانڈ | هغوئی نا امید شوی
اے مؤمنانو ! | ہفتہ | خلقو سرہ یارنے مہ ساتی چہ ڈاٹھ تعالیٰ بہ غضب اختہ دی | آخرت نہ دے

مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝

لہ آخرت نہ | لکھنکہ چہ | نا امید شوی | کافران | لہ خاوندانو قبرونہ
مایوسہ دی | لکھ پہ قبرونو کینے پراتہ کافران چہ مایوسہ دی۔

سُورَةُ الصَّفِّ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

سورہ صف پہ مدینہ کینے نازل شوا (شروع) | ڈاٹھ پہ نامہ چہ کو مہربان دیر زیارم کوونکے |
ڈاٹھ پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربان دیر زیارم خاوند دے

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاک بیانوی | ڈاٹھ | ہفتہ | چہ پہ آسمانونو کینے | او ہفتہ | چہ پہ زمکہ کینے دی | او ہم دے | غالب
ڈاٹھ تعالیٰ پاک بیانوی ہر خہ چہ پہ آسمانونو او پہ زمکہ کینے دی ، او ہفتہ زبردست د حکمتونو

الْحَكِيمُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝

د حکمت خاوندکے | اے ایمان والو ! | ولے | وایئ تاسو | ہفتہ | چہ نہ کئے کوئی تاسو
خاوند دے۔ اے مؤمنانو ! | داسے خبرہ ولے د کئے نہ او باستی چہ ہفتہ نہ (پورہ) کوئی۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

دیرے ناخوشہ شوہ | پہ نزد دے اللہ | داچہ تاسو وایئ | ہفہ خہ تاسوئے نہ کوئی | بیشک اللہ | خوبوی
دے اللہ تعالیٰ پہ نزد دے ناراضگی خبر دے | چہ دے خبر کوئی | چہ ہفہ (پورے) کوئی نہ۔ دے اللہ تعالیٰ ہفہ کسان خوب

الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرصُومٌ ﴿۴﴾

ہفہ خلق چہ | جنگ کوئی | دے دے پہ لارہ کئے | صف تری | لکھ چہ دوی | یو دیوال دے | پہ قلی سونہ کھشتو
دی چہ دے ہفہ | پہ لارہ کئے | دے جنگیری لکھ | پہ قلی پوچہ شوے دیوال

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمُ لِمَ تُوذُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ

اوہ کچہ وویل | موسیٰ | خیل قوم تہ | اے زما قومہ | دے | تاسو تزنوی ما | او بیشک تاسو پوہی پری
او خہ وخت چہ موسیٰ خیل قوم تہ وویل اے زما قومہ | تاسو ما لے ازاروی ؟ او پہ دے بنہ پوہہ یی

أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ

پہ بیشک زہ | رسول یم | دے اللہ | ستا سوطر تہ | پس ہر کچہ | دوی کارہ لارہ | نو کا بڑہ کرل | اللہ | زہوند دے دوی
چہ زہ تاسو تہ دے اللہ رسول راغلے یم ، بیا ہر کچہ چہ ہفوی کراہی اختیار کرہ زہ | اللہ تعالیٰ دے ہفوی زہوند وارول

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۵﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

او اللہ | ہدایت نہ کوئی | ناخرمانہ خلقوتہ | اوہ کچہ وویل | عیسیٰ خوئے دے مریم
او اللہ تعالیٰ دے | ناخرمانہ خلقوتہ لارہ نہ بنائی ۔ اوہ وخت لایا کرہ چہ عیسیٰ دے مریم خوئے وویل چہ

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا

اے بنی اسرائیلو ! | بیشک زہ | رسول یم | دے اللہ | ستا سوطر تہ | تصدیق کوئے | دے ہفہ
اے بنی اسرائیلو ! زہ دے اللہ تعالیٰ رسول یم (چہ) تاسو طرف تہ (دالیرے شوے یم) دے تورات تصدیق کوئے یم

بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي

چہ لہ مانہ ورائے | تورات | اوزیرے و کوئے یم | دیو رسول | چہ راخی بہ | دروستولہ مانہ
چہ زمانہ ورائے راغلے دے ، او دیو (بل) رسول زیرے درکوم چہ زمانہ پس پہ راخی ،

أَسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ

نامہ دے ہفہ | احمدوی | بیا ہر کچہ | ہفہ راغلے دوی تہ | دے گندہ نخبوسرہ | نوئے وویل | داخو | جادو دے
نوم بہ لے احمدوی ۔ نو بیا چہ ہفہ ورتہ خرگندے نخبے راڈہے نو دوی وویل چہ داخو بنکارہ

مُبِينٌ ﴿۶﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ

بنکارہ | اوٹوک | زیات ظالم | لہ ہفہ چانہ | چہ دے تری | پہ اللہ بانہ | دروغ | اوہفہ
جادو دے ۔ او دے ہفہ چانہ غت ظالم ٹوک دے چہ پہ اللہ تعالیٰ بانہ دروغ تری ؟ حال دا

يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۷﴾ يَرِيدُونَ

راہلے شی | دے اسلام طرف تہ | او اللہ | لارہ نہ بنائی | ظالما نو خلقوتہ | دوی غواری
چہ ہفہ دے اسلام طرف تہ راہلے شی | او اللہ تعالیٰ دے ظالما نو تہ ہدایت نہ کوئی ۔ دوی غواری

لِيُطْفَئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ

چه مرکری | نور د الله | په خپلو خلو سره | او الله | پوره کوونکې | د نور خپلې | امرکه | بدنه کړی
چه د خدای نور د شعله په پوکو مرکری | او الله تعالی به خپل نور کمال ته رسوی امرکه په کافرانو

الْكَافِرُونَ ۵ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ

کافران | هم د هغه | هغه چه | وې لېږدو | پیغمبر خپل | هدایت | او دین | د حق سره
بد لکې | الله تعالی هغه ذات ده چه خپل رسول ته د هدایت او د حق دین سره راوړلېږدو

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۶

چه د غالب کړی دا | په ټولو دینونو باندې | امرکه | بدنه کړی | مشرکان خلق
چه دا دین په نورو ټولو دینونو باندې غالب کړی | امرکه د مشرکانو په زړونو باندې تیاره راځي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ

اے دایمان خاوندانو! | آیا زه د ښاییم تاسو ته | داسه تجارت | چه خلاصه درکړی تاسو ته | له عذاب
اے مؤمنانو! | آیا داسه تجارت درته د ښاییم چه د دردناک عذاب نه موږ

أَلِيمٌ ۷ تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

دردناک نه | تاسو ایمان راوړئ | په الله | او د دغه په رسول | او تاسو جهاد کوئ | په لاره د الله
کړی - ؟ (هغه دا چه) په خدای او په پیغمبر ایمان راوړئ ، او د الله تعالی په لاره کښه د ځان او

بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۸

په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | هم دا | غوره دی | تاسو پاره | که چرې | تاسو پوهیږئ
د مال جهاد کوئ ، دا درله ډیره غوره ده که تاسو پوهیږئ -

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

دښه وښځي | تاسو پاره | ستاسو ګناهونه | او داخل به کړی تاسو | په باغونو کې | چه بهیږي | لاند د هغه نه
الله تعالی به ستاسو ګناهونه معاف کړی او داسه باغونو کې به مو داخل کړی چه د هغه لاند به

الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنَ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۹

وې | او محلونو | پاکیزو ته | په باغونو کې | د هېشه پاته کیدو | هم داده | کامیابی | لویه
وې بهیږی او ښکلو پاکیزه ځایونو ته چه په تل سمسور باغونو کې به ابادوی، هم دغه غټه کامیابی ده

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ

او دویمه خبره | چه تاسو خوښوئ | مدد | د الله د طرف نه | او فتح | نزدې | اوزیږه وکړه
او یوه بله (غټه ګټه) چه ستاسو ډیره خوښه ده یعنی د الله مدد او زر ګټات او مؤمنانو ته د دد

الْمُؤْمِنِينَ ۱۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ

مؤمنانو ته | اے دایمان خاوندانو | شئ تاسو | مددکار | د الله | لکه چه | وېلې و
زیر وړکړه | اے مؤمنانو! | تاسو د الله (د دین) مددکار شئ | لکه چه عیسی د مر

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

عِيسَى خَوْنِي دَ مَرِيَم | حواریانو ته | چه خوک دے | زما مددکار | دَ الله طرف ته | دوئیل

خَوْنِي حواریانو ته و بیلی دو چه خوک ماسره دَ الله تعالی دَ پاره ملا تھوی ؟ حواریانو

الْحَوَارِيُّونَ تَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ

حواریانو | مونڊیو | مددکار (دین) | دَ الله | نوایمان راؤدو | یو جماعت | له بنی اسرائیلونه

جواب ورکړو چه مونږ دَ الله (د دین) ملا تړیو ، نو بیا په بنی اسرائیلو کینے یو قوی ایمان راؤدو

وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ

او انکار وکړو | یو جماعت | نو مونږ مدد وکړو | د هغه کسانو | چه ایمان راؤدو | په مقابلہ د دینانو د غوځی

و بلی قوے منکر پانے شو ، نو مونږ د دینمن په مقابلہ کینے د ایماندارو امداد وکړو

فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝

| نودوئی شول | غالب |

نوهغوئی غلبه بیا موندۍ .

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | اَحْدَى عَشْرَةَ آيَةً وَفِيهَا رُكُوعَانِ

سوره جمعہ په مدینہ کینے نازل شو | شروع | دَ الله په نامہ چه تو مہربان دیر زیارتم کوونکے | او په کینے ۱۱ آیتونه او ۲ رکوع دی

دَ الله په نامہ شروع کوم چه تو مہربان دیر زیارتم خاوند دے

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكُ

تسبیح کوی | دَ الله | هر هغه څه چه | په آسمانو نو کینے | او هر هغه څه | چه په زمکه کینے دی | دے بادشاه دے

دَ الله تعالی پاکي بیانوی هر څه چه په آسمانو نو کینے او په زمکه کینے دی | چه بادشاه دے

الْقَدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاُمَمِیْنَ رَسُوْلًا

دیر پاک | غالب | د حکمت خاوند کے | هم د کے | چا چه | راؤلیږلو | په امیانو کینے | یو پیغمبر

پاک دے زبردست دے د حکمتو نو خاوند دے ، هغه ذات د کچه په امیانو (عربو) کینے د هغوئی ذات نه یو

مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَیْهِمْ اٰیٰتِهٖ وَیُزِکِّیْهِمْ وَیُعَلِّمُهُمُ الْکِتٰبَ وَ الْحِکْمَةَ

هم له دوئی نه | چه تلاوت کوی په دوی باند | د آیتونو د دے | او پاکوئی دوئی | او د دے کوی دوئی ته | کتاب | او پوهه

پیغمبر راؤلیږلو چه دَ الله آیتونه ورته اوری او هغوئی پاکوئی او د کتاب او د حکمت خبره ورته ښائی

وَ اِنْ کَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۝ وَاٰخَرِیْنَ مِنْهُمْ لَمَّا

اگر چه دوئی وو | له دے نه وړاند | په ښکاره گمراهی کینے | او نوروله دم | له دوئی نه چه لاندی

حال داوو چه دوئی وروچه په څرگند گمراهی کینے پراته وو - او په دوئی کینے نوروله (مو) هم (نه راؤلیږی)

یَلْحَقُوْا بِهِمْ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ یُوْتِیْهِ

ملاو شوی | د دوئی سره | او هم د کے | غالب | د حکمت خاوند | دا دے | فضل | دَ الله | د ورکوی

چه هغوئی لاتراوسه را رسیدلی نه دی او هغه زبردست د حکمت خاوند کے | دا دَ الله فضل دے | د چا په حقله چه

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا

هغه چانه چو غواړي | او الله | خاوند د فضل | نوته دے | مثال | دهغه کسانو | چه بار کړے شو | په وړاندي

التَّوْرَةِ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۝ يَسْ

تورات | بيا | اوچت نه کړو | دوی دا | په شان د حال د خړدے | چه اوچتوی کتابونه | بد دے

مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۝ وَاللَّهُ لَیْهْدِي

مثال | دهغه خلقو | کومو چه | دروغ وکړل | آيتونه د الله | او الله | لاره نه ښايي

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّهُ

قوم | د ظالمونه | دوايه | اے خلقو | | چه يهوديان يي | که چر تاسو خيال کوئ | چه تاسو

أَوْلِيَاءُ اللَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّوا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

دوستان يي | د الله | سوا | د نورو خلقونه | پس آرزو وکړئ | د مرگ | که چرے تاسو رښتيني يي

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ ۝ وَاللَّهُ

او | دوی به آرزو نه کړي د دے | هميشه | په وجه د هغه | چه وړاندي وليدل | لاسونو د دوی | او الله

عَلَيْكُمْ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ إِن الْمَوْتَ الَّذِي تَقَرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ

بڼه پوهه | په ظالمانو | دوايه | بيشکه | مرگ | هغه چه | تاسو تنبئي | له هغه نه | بيشکه هغه

مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

تاسو ملاويږو | بيا به | واپس کوو | شئ | طرف | د پوهې | د پېنو | او د ښکارو ته | بيا به تاسو وښايي

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ

خه چه به | تاسو کول | اے | ايمان والو | هر کله چه | دا ويلي شئ | مونږ د بار

مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۝ ذَلِكُمْ خَيْرٌ

په ورځ د جمع | نور مننه کوي | د الله د ذکر طرف ته | او پرېږدئ | اخستل غرقول | هم دا خبره | غواړد

إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۝ ذَلِكُمْ خَيْرٌ

اځان وکړه شئ | نو د الله د بار د باره روان شئ | او اخستل غرقول پرېږدئ | دا تاسو د باره غوږ

قد سمع الله ۲۸

تکم

که چر

که ت

في الارض

که چر

تفليحون

او

وتركوك

او پرېږدئ

وتنه د ولا

سورة المسفقون

سورة منافقون

اذا جاء

هر کله چه راشي

الله يع

الله

او الله

او الله

لکذبون

دروغ زن دي

دروغ زن دي

عن سبيل

د الله د لاس

الله د لاس نه

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۙ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا

تاسو ڊپاره | ڪه ڇڙي تاسو پوهيڙي | پس هر ڪله ڇه | پوره ادا شي | مونڇ | نوتاسو خواره شي
دے | ڪه تاسو پوهيڙي | بيا ڇه مونڇ پوره شي | نو ڀه زمڪه

فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ

ڀه زمڪه ڪيے | او لهڻي | فضل (رزق) | دالله | او ياد ڪري | الله | دير | ڊپاره ڏکيه تاسو
خواره شي | او د خداي (مقرر ڪري) روزي لهڻي | او الله تعالي دير دير يا دوي ڇه ڪامياب

تَفْلِحُونَ ۖ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا

خلاص بيا مومني | او هر ڪله ڇه | دوي دويي | تجارت | يا لوبه تماشه | نو دوي منڀ ڪري | د هڻي طرف ته
شي | او (ڇڻي ڪسانو) ڇه د سودا يا د تماشه خيز وليدو، نو هڻي پس ڀه منڀه خواره واره شول

وَتَرْكُوكَ فَلَا يَمَاطُ فُلٌ مَّا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِو

و ڀڙيڙي دي تا | ولاها | تنه ووايه | ڇه | الله سره دي | هڻي ڊيرينده دي | له لوبو نه
او تنه ڏي ولاه ڀڙينده دي | ورته ووايه | ڇه د الله تعالي سره ڪوم ثواب دے هڻي د تماشا واده

وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

اوله تجارت نه | او الله | ڊيرينده | روزي وركوڻي دے
سودا ڪانوه ڊير غوره ڪي او الله تعالي ڊيرينده روزي رسان دے

سُورَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره منافقون ڀه مديني ڪي نازل (نثرو) | د الله ڀه نامه ڇه ڏي مهربا ڊير زيارتم ڪوڻي ڪي | او ڀه ڏکي ۱۱ آيتونه او ۲۰ ڪري ڪي
د الله ڀه نامه شروع ڪوم ڇه ڏي مهربا ڊير زيارتم خاوند دے

إِذَا جَاءَكَ الْمُنٰفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ

هر ڪله ڇه راشي تاته | منافقان | (نو) وائي | مونڇ ڪواهي وركو | ڇه بيشڪ ته | دالله رسول يے
(اے نبی ڪريم) تاله ڇه منافقان راشي نو وائي ڇه مونڇ ڪواهي وركو ڇه ته بيشڪه دالله رسول يے

وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ

او الله | پوهيڙي | ڇه بيشڪ ته | دد رسول يے | او الله | ڪواهي وركو | ڇه بيشڪ | منافقان خلق
او الله ته داخو معلومه د ڇه ته دالله رسول يے | خواله (د ڇه خبر) ڪواهي (هم) ڪوي | ڇه د منافقان

لَكَذِبُونَ ۚ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا

دروغڙن دي | دوي جو ڪري دي | قسمونه خپل | والونه | پس دوي منع ڪرل (خلق)
دروغڙن دي | دوي ڄاڻ ته خپل قسمونه والونه ڪري دي | بيا دوي (نور خلق هم) د

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

دالله د لاهي نه | بيشڪه بد دي | هڻي ڇه | ڇه دوي ڏي ڪوي | دا | ڇه ڇه دوي
الله د لاهي نه منع ڪوي | د دوي دا ڪارونه دير نا ڪاره دي | دا ڇه ڇه دوي

أَمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ⑤

ایمان راورد | بیا | کافر شول | پس مهر و دله شو | په زړه نو د دوی | پس دوی | نه پوهیږی
ایمان راورد | بیا | کافران شول نو په زړه نو د الله تعالی مهر و لکولو | نو اوس هغوی نه پوهیږی

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ

او هر کله چې | ته | وویښه دوی ته | نو ښه لکي تاته | بدنونه د دوی | او که چیرې دوی خبره وکړی | نو ته اوره
او چه ته ته وویښه نو د دوی چته درته ښاړسته ښکاره شی | او چه خبره کوی نو ته د دوی

لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۖ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ

د دوی خبره | لکه چه دوی | لرگی دی | په دیوال لکولې شی | دوی خیال کوی | هر د زور آواز
خبره اوره دوی بخت لکه (په دیوال پور) د درولې شوی لرگی دی، دوی هر د چغه په خپل

عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْنَهُمْ ۖ قَتَلَهُمُ اللَّهُ ۖ أَتَىٰ يَوْمُكُونَ ⑥

په خپل ځان | م دوی دی | د ښمنان | نو ته د دوی نه ځان ساته | هلاک کړی د الله | چه کوم خوا | دوی اړولی روان دی
ځان گزنی - دوی (ستل) د ښمنان دی د دوی نه ځان ساته الله د دوی برباد کړی، دا په کومه غاړه روان دی

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّ

او هر کله چې | دوی ته | چه راشی تاسو | چه بخښنه وغواړی | تاسو پاره | رسول الله | نو دوی تاو کړی
او چه ورته وویل شی | چه راځی چه د الله پیغمبر درله | بخښنه وغواړی | نو دوی پکښه

رُءُوسَهُمْ ۖ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ ۖ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ⑦ سَوَاءٌ

خپل سرونه | او ته به وویښه دوی | چه دوی مخ اړوی | او دوی | لوی کوونکی دی | برابره ده
خپل سرونه تاو کړی او ته به ته وویښه چه دوی مخونه جار باسی او ځان غټ گزنی د دوی په حقله

عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ

په دوی باند | که ته بخښنه وغواړې | د دوی دپاره | بیا | بخښنه و نه غواړې | دوی دپاره | هڅه کړه و نه بخښی | الله
برابره ده که ته ورله بخښنه غواړې یا بخښنه نه غواړې ، الله تعالی به د دوی ته هېڅ

لَهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑧ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ

دوی | بیشکه الله | هدایت نه کوی | قوم د نافرمانو ته | دا هغه کسان دي | دوی وایي
بخښنه نه کوی یقیناً الله تعالی نافرمانه خلقو ته هدایت نه کوی - دا هغه کسان دی چه وایي چه

لَا تَنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا

خرڅ مه کوی | په هغه چا باند | چه د رسول الله سره دی | تر دې چه | دوی خواره واره شی
څوک د الله پیغمبر سره راټول شوی دی | په هغوی خرڅ مه کوی | چه خواره واره شی

وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ

او الله دپاره دی | خزانه | د آسمانونو | او د زمک | اولیکن | منافقان
حال دا چه د آسمانونو او د زمک خزانه الله تعالی سره دی | خو منافقان په دې

مَنْفِقُونَ ۖ هُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ ۖ وَأَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ

منافقان | هوی | د فتنې ته | او الله دوی ته عذاب شدید
منافقان | هوی | د فتنې ته | او الله دوی ته عذاب شدید

لَا يَفْقَهُوْنَ ۚ يَقُولُوْنَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَنُخْرِجَنَّ

نه پوهيږي | دوئي واي | که چرے | مونږ د ايس راوگرڼيد | مدینه ته | نوڅا مخابه ويايي

الْأَعْرَافُ مِنْهَا الْأَوَّلُ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَيُرْسِلُهُ إِلَى الْإِدْنِ وَإِنَّهُ الْجَزْءُ وَيُرْسِلُهُ إِلَى الْإِدْنِ وَإِنَّهُ الْجَزْءُ وَيُرْسِلُهُ إِلَى الْإِدْنِ وَإِنَّهُ الْجَزْءُ

ذلیلہ کسان نرے نہ بہدو باسی ، او عزت خو بس دالله او درسول^ص او د مومنانو دے خواصقان

الْمُتَّقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ

منافقان نہ پوہیری | اے مؤمنانو! | غافلہ نہ کری تاسو | مالونہ ستاسو
پہ دے نہ پوہیری - | اے مؤمنانو! | غافلہ نہ کری تاسو | مالونہ ستاسو

لَا أَوْلَادَ كُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ جَزَاءُ ۖ

وَلَا أَوْلَادَ لَهُمْ **عَنْ دِكْرِ اللَّهِ** وَمَنْ يَفْعَلْ **ذَلِكَ** فَأُولَئِكَ هُمُ **ذَا اللَّهِ** ذَكَرْنَاهُ **أَوْ تَحْكُمُ بِهِ** **ذُكِرَ**

و نه او دد ستاسو	د الله د درنه	او څوک چه	و کړی	دا کار	نوهم دا خلق دی
د یاد نه منع	نه کړی	او څوک چه	داسه	و کړی	نوهغوئی تاوانیان

لَخَسِرُونَ ۙ ۙ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَكُمْ

قصان موندونکی | او خرڅ کړې | له هغه څه نه | چه درکړی د موټر تاسو | وړاندې له کنه | چه راشی

اے شول - اومو نڈ چہ درتہ خہ درکوی دی دھتے نہ (پہ خیرات کہے) خرخ کوئی ددے نہ ورنہ چہ یوتن تہ

حَدَّثَكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَذْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ

تہ لہ ناسوتہ | مرگ | تو وواٹی | اے زمارہ! | وے مہلت رانہ کرو تا مانتہ | لہ مودے د پارہ
مرگ یہ سرود درسی | نو بیابہ وائی چہ اے زمارہ! | مانتہ د یوغم و رچہ مہلت رانہ کرو تا مانتہ

مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

اصدق واكن من الصالحين ۱۱) وكن يوجر الله نفسا

ماخیزاں کرے و اورے شوے | لہ نیکانو نہ | اوہیج کلہ بہ مہلت و رکری | اللہ | یونفس نہ
خیرات م کرے وے او پہ نیکانو کہے شہیر شوے وے - او اللہ تعالیٰ ہیچا نہ مہلت نہ و رکوی ۔

إِذَا حَيَّاءٌ أَحَلَّهَا ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۱

ہر ملکہ چہ راشی | بیٹہ دد کا | او اللہ | خبردار دے | لہ حقہ خدائے | چہ تاسوئے کوئی۔

ہر کلمہ چہ نبیہ کے پورے شی او اللہ تعالیٰ ستاسود کاروتو نہ پورے پورے خبرے۔

رَةِ النَّعَابِينَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً وَفِيهَا دُكُونُ

۸. نغابن پہ مدینہ کہنے نازل شد [شروع] پہ نامہ داد اللہ چوٹ مہر اُردیر زیات رحم کوو کے دے (اوپہ دے کہے ۱۸ آیوتہ اودوہ کرے)

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ

بیانی | ڈاٹھ | کوم مخلوق | چہ پہ آسمانوں پہ | اوکوم چہ | پہ زمکہ کہنے دے | ڈاٹھ | حکومت

که تمامی یاری بیایوی که چه به اسبابی او به دمی و در سببی

منزل

— 53 —

10. *Journal of the American Medical Association*, 2000; 284: 2689-2694.

لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ① هُوَ الَّذِي

دہ لہ دہ | ستاینہ | اوہم دے | پہ ہر شیز باندی | قدرت لرونکے | ہم دے | چاہے
قول تعریفونہ دھغہ دی او ہغہ پہ ہر شیز پورہ قدرت لری۔ اللہ ہغہ دے چہ تاسو قول نے

خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

پیدا کرئی تاسو | پس خُله تاسو | کافران کی | او خُله تاسو | مؤمنان دی | او اللہ | ہغہ خُتہ | چہ تاسو کوئی
پیدا کرئی ، نو خُتہ درکنہ کافر دی او خُتہ مؤمنان دی او اللہ تعالیٰ ستاسو کارونہ وینی

بَصِيرٌ ② خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ

مکوری | پیدا نے کرل | آسمانونہ | اوزمکہ | پہ حق سرہ | اوصورتے جو کہو ستا
مکوری۔ آسمانونہ اوزمکہ نے سم سم پیدا کرل ، او ستاسو صورتونہ

فَاحْسَنَ صُورَكُمْ ③ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ④ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

نوبتہ نے جو کہل | صورتونہ ستاسو | اودہ طرف تہ | واپس تلل دی | دے پیرتی | ہغہ خُتہ | چہ پہ آسمانونہ کجے
نے جو کہل او پیرنیاستہ نے جو کہل اودہ ہغہ طرف تہ واپس تلل دی ، ہغہ نہ آسمانونہ اودہ کجے تول خیزونہ

وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

اوزمکہ کجے دی | او پیرتی | خُتہ چہ | تاسو پتہوی | او خُتہ چہ | تاسو بنکارہ کوئی | او اللہ | پوہہ دے
معلوم دی ، او ستاسو د پتہ او خرکندو کارونہ بنہ واقف دے او اللہ تعالیٰ تہ د زہونہ

بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑤ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

پہ راز | د سینو | آیا نہ کی راغے تاسو تہ | خبر | دہغہ خلقو | چہ کافران دوا لہ دتہ وپاندی
قول رازونہ پہ بنہ شان معلوم دی۔ آیا تاسو تہ کیخو نو خلقو خبر راغے نہ دے چہ تاسو وپاندی کفر کرے دو

فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑥ ذَلِكَ بِأَنَّهُ

پس وٹکھو دی | مصیبت | د خیل کار | اودوی دپارہ | عذاب | دردناک دے | دا | خک چہ
نو ہغوی د خیلو کارونہ پہ وبال آختہ شول او ہغوی دپارہ دردناک عذاب مقہ دے۔ داخک چہ ہغوی

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا

راغلی وودوی تہ | پیغمبران ددوی | دواضو نخبوسرہ | نودوی وویل | چہ آیا بنیادماہ | موہو لارہ بنائی
لہ پیغمبران د پیراستو نخبو سرہ راغلل ، نو مے وویل چہ آیا بشر بہ موہو لارہ چارہ بنائی

فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ⑦ رَعِمَ

پس دکی انکارو کرہ | اومخے وارولو | او پروا ونہ کرہ | اللہ | او اللہ | بے نیازہ | ستالیے شو دے | گمان وکرو
نو ہغوی انکار وکرو اومخے وارولو او اللہ ہم دہغوی پروا ونہ کرہ او اللہ بے پروا دے د تعریفونہ لائی دے د کافرانو خیال

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ⑧ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي

ہغہ خلقو | چہ منکر دی | چہ | دوی بہ ہیج مکہ نہ شی راپاٹو | وواہ | ولے نہ | زما د قسم وی پہ رب ربہ
دے چہ ہغوی بہ (دوبارہ) ہیج مکہ (ژوندی) نہ شی راپورنہ کوئے۔ تہ وواہ | چہ ولے نہ اوزما درب قسم دے

لَتَّبَعَنَّ ثُمَّ لَتَنَبَّوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

خافا ہر پوڑ کمرے شے تا | بیاب | تاسو تہ بنو کے شے | ہفہ خہ | چہ تاسو بہ کول | اودا خیرہ | اللہ دے پارہ
چہ تاسو بہ خافا را پا خولے شے بیابہ درتہ خیل قول علونہ پہ کوتہ کولے شے اودا کار اللہ تعالیٰ نہ دیر آسان

يَسِيرٌ ۝ فَاَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي اَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا

آسانہ دہ | پس ایمان راوڑی | پہ اللہ | اود دہ پہ رسول | او پہ نور | ہفہ چہ | مونہ نازل کرو | او اللہ | لہ ہفہ خہ نہ
دے ، نو پہ اللہ تعالیٰ اود ہفہ پہ رسول او پہ ہفہ نور بابت ایمان راوڑی چہ مونہ را الیہ علیہ او اللہ تعالیٰ

تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ

چہ تاسو کوی | خبردارک | پہ ہفہ ورخ | چہ جمع بہ کوی تاسو | پہ ورخ | د قیامت | ہم دادہ | ورخ
ستاسو د کارو نو نہ خیر دے | پہ کومہ ورخ | چہ بہ ہفہ تاسو د جمع کیں و (یعنی د قیامت) پہ ورخ را جمع کوی ، ہم دہ د (سو)

التَّغَابُنِ ۝ وَمَنْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ

د کتہ بیلات | او خوک چہ ایمان راوڑی | پہ اللہ | او عمل و کوی | نیک | تو لے بہ کوی | لہ دہ نہ | بدیلے دہ
زیان ورخ دہ - او چا چہ پہ خدائے ایمان راوڑے وی اود نیکی کارو نہ کوی نو اللہ بہ دہ ہفہ گناہونہ لے کوی

وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

اودا خل بہ کوی دے | پہ باغونہ | چہ بھیڑی بہ | لاند دہ خہ نہ | نہرو نہ | ہمیشہ بہ وی | پہ ہفہ کتہ | ہمیشہ
اودہ بہ پہ دے باغونہ کتہ داخل کوی چہ دہ خہ (د آون) لاند لے بھیڑی ہمیشہ بہ | پکتے اوسیدری -

ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ أُولَٰئِكَ

ہم دادہ | کامیابی | لویہ | او کو مو خلقو | چہ انکار کرو | اود روغے و کزل | زمونہ آیتونہ | ہم داخو دی
دا چیرہ لویہ کامیابی دہ - او چا چہ انکار کوسے وی اوزمونہ آیتونہ دے دروغ کزلی وی نو ہفوی

أَصْحَابُ النَّارِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ مَا أَصَابَ

دوزخیان | ہمیشہ بہ وی | پہ ہفہ کتہ | او بد دے | خائے دوزتلو | نہ رسیدری
دوزخیان دی | چہ تل بہ پکتے پراتہ وی اود دہ چیرہ نا کارہ تیکاوڑہ دہ - (دنیا کتہ) ہیٹ مصیبت

مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۚ

ہیٹ مصیبت | مکر | پہ حکم د اللہ | او خوک چہ | ایمان راوڑی | پہ اللہ | دہدایت کوی | ددہ زرفہ نہ
د اللہ تعالیٰ د حکم نہ بغیر نہ راچی | او خوک چہ پہ اللہ تعالیٰ ایمان راوڑی ہفہ ددہ زرفہ نہ ہذا خوی

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ

او اللہ | پہ ہر خیز باند | بنہ پوہہ دے | او حکم منی | د اللہ | او حکم منی | د رسول | بیکہ پورے
او اللہ تعالیٰ پہ ہر خیز دیر بنہ پوہہ دے - او تاسو د اللہ پہ وینا عمل کوی او د رسول حکم منی ، نو کہ مخمو

تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ۝ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

تاسو مخ و اوڑی | نو بیشک | پہ پیغیر زمونہ | رسول دی | ہنکارہ | اللہ | نشہ ہیٹو کہ معبود | سوا ددہ نہ
ترے نہ واہولو نو زمونہ د رسول پہ ذمہ خو بس تش (حکونہ) پہ خرگند رسول دی ، د اللہ تعالیٰ نہ سوا بل معبود نشستہ

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن

او پہ لہ باندا پکار دے چہ توکل وکری | مؤمنان | اے مؤمنانو! | بیشک
او ایماندار کسان | بس پہ خداے باندا پاور ساق۔ | ستاسو پہ بنھو

مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ فَإِنْ تَعَفَوْا

خے ستاسولہ بیبیانوں | او (خے) ستاسولہ اولاد | دشمنان دی | ستاسو | پس تاسو او پیری لہ دوئی | او کہ تاسو معافی رکری
او اولاد کینے خے ستاسو دشمنان دی | نو دھوئی پہ حقلہ وینس و سیدی | او کہ معافی و رکری

وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ

او مخ و کر خوی | او بخشنہ و کری | نو بیشک | اللہ | دیر بخنوک | مہربان دی | بیشک | ستاسو مالونہ
اوستہ کے پڑ پتہ کری | او وے بخنوی | نو اللہ | بخنوک | مہربان دے۔ | بیشک | ستاسو مالونہ | اوستاسو

وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ

او ستاسو اولاد | آزمینست دی | او اللہ | سرہ دے | اجر | دیر لوئے | پس او پیری | دل اللہ نہ
اولاد خویو | آزمینست دے | او اللہ تعالیٰ سرہ دیر لوئے | اجر دے۔ | نو دل اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی

مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْبَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ

خومرہ چہ تاسو کیکشتی | او وادری | او حکم منی | او خرخر کوئی | غورہ بہ وی | ستاسو پہ حق کینے | او خرخر
خومرہ چہ مووس رسی | او خبرہ اوری | او حکم منی | او دل اللہ پہ لارہ کینے | خرخر کوئی | دا بہ تاسولہ غورہ وی | او خرخر چہ

يُوقِ شَرَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۶﴾ إِنْ تَقْرَضُوا

بچشی | لہ شومتیا | د نفس خیل نہ | پس ہم دوئی دی | کامیابہ | کہ چرے تاسو قرض و کری | اللہ نہ
د نفس د شومتیا نہ بچشی | نو ہم دغہ کسان کامیاب دی۔ | کہ تاسو اللہ تعالیٰ لہ نبہ

قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ

قرض | نبہ | نو د بہ غبرگ کری دا | تاسو د پارہ | او معافی بہ کری | تاسو | او اللہ
قرض و رکولو | نو ہفہ بہ درلہ پہ خرخر چندہ زیاتوی | او ستاسو قصور بہ معافی کوی | او اللہ تعالیٰ

شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۷﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۸﴾

دیر قدر دان | دیر تحمل والا | بوہہ دے | پہ پینہ | او بیشکارہ خبرہ | غالب | خاوند د حکمت دی
دیر قدر دان | او دیر تحمل والا | پہ پتہ | او خرخر کند ہرقتہ باندا بوہہ دے | زبردست دی | د حکمت خاوند دی

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

سوہ طلاق پہ مدینہ کینے نازل شواہ | (شروع) دل اللہ پہ نامہ چہ نو مہربان دیر زیات رحم کوونکے دے | پہ دے کینے ۱۷ آیتونہ | او دوہ زکریہ
دل اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ نو مہربان دیر زیات رحم خاوند دی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ

اے نبی! | ہرکے چہ | طلاق و رکری تاسو | بنھو تہ | پس طلاق و رکری دوئی تہ | او د د عدت پہ بنھو
اے نبی! | (مسلمانانہ وواہد) | چہ بنھو لہ طلاق و رکری غواہی | نو د عدت د زمانہ نہ وراں لے و رکری

وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ

او شہر و گھر کی | دعدت | او او بیبری | ذالہ نہ | چہ ستارے | مہ او باسی | تاسود | لے | کو رو نو | دوی نہ

وَلَا تَخْرِجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

اونہ | خیلہ | وئی | مکر | داچہ | دوی وکری | (خے) | بیائی | بنکارہ | او دا | حد و نہ دی | ذالہ

وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ

او خوک چہ | تیریری | لہ حد و تو | ذالہ نہ | نو بیشک | دہ ظلم و کرد | پہ خیل خان | تہ نہ | پوہ میرے | شاید | چہ اللہ

يُحَدِّثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۱ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ

پیدا کری | پس لہ دے نہ | (خے) | خبرہ | بیاہر کہ | چہ | ادنی اور سیری | خیل میعاد تہ | نو اوستا تو | دوی

بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنكُمْ

پہ بنہ طریقہ | یا دوی جد کری | پہ بنہ طریقہ | او گواہان و نیسی | دوی انصاف پسند | لہ خیل قوم نہ

وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ

او ادا کری | گواہی | ذالہ | دہ | ہم دا خبرہ | چہ نصیحت کوئے | شو پہ | دسو | عہ چاہتہ | چہ ایمان لری

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ

پہ اللہ | او پہ و سرخ | ذ آخرت | او خوک چہ و بیبری | ذالہ نہ | نو | چہ جو | کری | دہ | دیارہ | لارہ | خلاصی

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

اورزق بہ و رکری | دہ | لہ | ہفتہ | نہ | چہ | دہ | تہ بہ گمان | مہ نہ | وئی | او خوک چہ | توکل کوئی | پہ اللہ باند

فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ

پس اللہ بس | دہ | لہ | بیشک | اللہ | پورہ کوئے | خیل حکم | بیشک | مقرر کرے | اللہ | دہ | خیز | دیارہ

قَدَرًا ۚ ۳ وَلَيَّ يَيْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِّسَائِكُمْ ۚ إِنْ

یوازے اللہ کافی | اللہ | خیل کار | پہ | ہر حال | کہے | سرتہ | رسوی | اللہ | ہر خیز | لہ | یوہ | اندازہ | مقرر

یوہ اندازہ | او کوئے | چہ نا امید | شو | لہ | حیض نہ | لہ | بنجو | ستامونہ | کہ چرے

کرے | دہ | او ستاسو | پہ | طلاق | شو | بنجو | کہے | شو | کہ | حیض نہ | مایوسہ | شوی | وی | کہ چرے

ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَلَمْ يَحِضُوا

تاسو شڪ وي | نوڌ دوي عدت دے | درے | ميا شے | اوڌ هف بنحو | چه لاور نه وي راغله
ستاسو شڪ وي | نوڌ هفوي عدت درے | ميا شے | اوڌ غيے | هف بنحو چه چله | لارا غي نه وي

وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ

او چہ د حمل والادی | ددوی عت دادے | چہ وُحیکوی دوی | حمل خپل | او شوک چہ | ویریری
و د امیل وارو بنجو میعاد دادے ، چہ اولاد نے وُشی ، او شوک چہ د الله

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا ﴿٢﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ

اللہ نہ! (نو) کہ یہ پیداکری ددہ دیارہ | یہ کار ددہ کئے | آسانی | ہم دادے | حکم د اللہ | چہ دہ نازل کردا
یہ کوئی نو اللہ بہ دہغہ یہ ہر کار کئے آسانی پیداکری ، دا د اللہ حکم دے چہ تاسوتہ

لِيَكُمُ "وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ

تاسو طوف نہ | اوخو کہ چه دیر بیری | د الله نہ | نو دچہ لرے کری | لہ دہ نہ | بد بایے ددہ | اوزیات پہ و رکری | دہ تہ
 الیہ: لے دے | اوخو کہ چه د الله نہ | ویرہ ساقی نوا الله نہ | ترے نہ گناہوں نہ لرے کری | او غمت | اجر نہ ویرہ

جَزَاءً ۝ أَسْكِنُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وَّجْدِكُمْ

جر | اوسوی دغہ نیوے | کوم ہائے چہ | تاسو اوسیرئی | پہ اندازہ د طاقت خیل
کری، دغہ (طلاقی شوے) نیوے ذیل حشمت مطابق ہوا ہائے کئے اوسوی کوم ہائے چہ تاسو اوسیرئی

لَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۖ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حُمِلَ ۖ فَانْفِقُوا

اسود دھولہ تکلیف مہ در کوئی | چہ سختی و کوئی | پہ دوئی باند | اکہ چہ دوئی دی | حمل والا | پس خرد کوئی
دھوئی دت تنگو د بارہ ورلہ تکلیف مہ در کوئی | اکہ مہ در کوئی | دت تنگو د بارہ ورلہ تکلیف مہ در کوئی

يُيَهَّنَ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۖ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّهِنَّ ۚ

دو بانہں | تردے چہ | دوئی وُھیگوی | حمل خپل | بیکہ چہرے دوئی تے ورکوی | تاسود پارہ | نور کرکئی دوئی تے

وَأَتِمُّوا صَلَاتَكُمْ مِمَّا قَامُوا فِيهَا ۚ إِنَّكُمْ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَمَّا قَامُوا فِيهَا ۖ وَلَمَّا سَجَدُوا لِأَنَّهُمْ سُجَّدُوا أَكْثَرَ طَرَفٍ ۚ لَقَدْ جَاءَكُمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۚ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّجْوَىٰ تَبَيَّنَ فِيكُمْ ۚ وَرَبُّكُمُ الْغَفُورُ ۚ

وری ددوی | اومشورہ وکوی | پہنچل مینہ کئے | پہنہ طریقہ | اوکے پھر | سختی وکراہے | نہ تہ بہ وکری

اور لہ ورنہ کوئی اوپر خیل میں گئے درواج مطابق اجر خلاصی اوکے یوں سرکہ موسیقی راواختہ نوبہ نئے

اُخْرَى ۚ لِيُبَيِّنَ ذَوُسَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ

ماشوم، بالئے کوی۔ مالدار لہ دخیلہ جلمے مطابق خرچہ و رکول پکاری او دچا چہ لاس تنگ وی (آمدنی

قَالَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ يَا أَرْثَاكُنَا الرَّسُولُ اللَّهُ يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَآ

اِنَّهَا سَيَجْعَلُ اللهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝ وَكَانَ مِنَ قَرْيَةٍ عَثَتْ
 چہ دہلہ نے ورکری | دیر زربہ پیداکری | اللہ | دے تنگی نہ پس | آسانی | او غومره | کلی دی | چہ نافرمانی نے دکر
 چہ نے ورتہ (توفیق) ورکری وی | اللہ بہ ورتہ | دے تنگی نہ پس فراخی راوی۔ او غومره کلی دی | چہ دخیل رب او
 عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا ۝ وَعَذَّبْنَاهَا
 دے خیل رب دے حکم | او دے دے رسول تو (دکم) | نو مونہ حسا و اخستو دوی | حساب | سخت | او مونہ عذاب ورکری دوی
 هَفْءًا ۝ يَبْغِرَانِ وَكَانَ مِنْهُمْ وَابِلٌ مِّنْ مَّوَدٍّ وَرَسْرَهٍ سَخَتْ حِسَابًا وَكَرُو ۝ او مونہ هفوی تہ
 عَذَابًا تَكَرَّرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۝
 عذاب | دیر خراب | پس دوی و حکم | وبال | دخیل کار | او دو | انجام | ددوی کار | نقصان
 دیرہ در نہ سزا ورکری۔ غرض داچہ هفوی دے خیل کار نو پہ وبال کیے راکی شول او انجام نے داچہ ناوان نے وچت کو
 أَعَدَّ اللهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ۝
 تیار کرے | اللہ | ددوی دپارہ | عذاب | سخت | پس او دیریری | دے اللہ نہ | اے دے عقل غاوندانو
 اللہ تعالیٰ هفوی لہ سخت عذاب تیار کرے دے ، نو دے اللہ تعالیٰ نہ دیرہ کوئی اے ہو بنبارانو
 الَّذِينَ آمَنُوا ۝ قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رَسُولًا ۝ يَتْلُوا
 چہ | ایمان موراؤ دے | بیشک نازل کرے | اللہ | ستا سوطرف تہ | نصیحت | دبعی | رسول | چہ لولی
 چہ ایمان موراؤ دے ، اللہ تعالیٰ تاسوتہ نصیحت نامہ را لیلے دے او رسول نے زالیوے کے چہ تاسوتہ
 عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 پہ تاسو باند | دے اللہ آیتو تہ | واضعہ | دپارہ دے چہ راؤ باسی | هفہ خلق | چہ ایمان نے راؤرو | او عمل نے کو | نیک
 دے اللہ خرگند حکمونہ آورو ، چہ دے ایمان او دے نیک عمل خاوندان دے
 مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۝ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
 لہ تیارو تہ | طرف در نہانہ | او خوک | چہ ایمان راؤری | پہ اللہ | او عمل و کری | نیک
 تیارو نہ نہانہ راؤ باسی | او خوک چہ پہ اللہ تعالیٰ ایمان راؤری | او دے نیک کارو نہ کوئی
 يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 نو داخل بہ کری | پہ باغو تو کیے | چہ بہیری بہ | لاند دے هفہ | نہرو تہ | ہمیشہ بہ وی | پہ هفہ کیے | ہمیشہ
 هفوی بہ دے باغو تو کیے داخل کری چہ دے هفہ دے او نولاند بہ ولے بہیری ، تل نزلہ بہ | کیے اوسیری
 قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ
 بیشک نہ ورکری | اللہ | دے رزق | اللہ | هفہ ذات دے | چہ بیایے کرل | او دے | آسمانوں | او زمکہ (هم)
 بیشک چہ دے سری لہ اللہ دیرہ نہ روزی ورکری۔ اللہ هفہ ذات دے چہ او دے آسمانوں نے پیداکری | او دے هفوی پہ شان
 مِثْلَهُمْ ۝ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُمْ ۝ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 پہ شان دے | بیشک راوی | دے دے حکم | ددوی پہ میو کیے | چہ تاسو پوہ شے | بیشک اللہ | پہ هر غیز باند
 زمکہ ہم۔ پہ دے تو کیے دے اللہ حکمونہ را کو دیری چہ تاسوتہ معلوم شے چہ اللہ تعالیٰ پہ هر خہ قدرت

قَدِيرُهُ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٦﴾

قادر دے | اوچے بیشکہ الله | احاطہ کرے دے | پہ ہر شے باند | پہ علم سرے۔
لری ، او دے الله تعالیٰ علم دے ہر شے نہ را چا پیرہ شوے دے۔

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ وَيُوسَمُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | اثْنَا عَشَرَ آيَةً وَفِيهَا رُكُوعًا
سورہ تحریم پہ مدینہ کے نازل شو (شروع) دے الله پہ نامہ چہ کو مہربان و برزات رحم کو دے | او پہ ۱۲ آیتوں ۲ او رکوع دی
دے الله پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربان و برزات رحم خاوند دے

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ

اے نبی! | تہ وے حرام کوے | حقہ تہ چہ حلال ہی دے الله | تا دپارہ | تہ غواہے | رضامندی
اے نبی! | کوم خیر چہ درلہ خدا نے ملاں کوے دے حقہ وے حراموہے؟ | تہ خیلے بیبیانے خوشحالو

أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ

دے بیبیانے تو خیلو | او الله | بخینوئے | مہربان دے | بیشکہ واجب کرل | الله | تاسو پاد | ماتول | دے قسمون ستاسو
غواہے ، او الله بخینوئے مہربان دے ، الله تعالیٰ تاسولہ قسمونہ ماتول مقرر کر دی۔

وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذَا أَسَرَ النَّبِيُّ

او الله | ستاسو مالک دے | او ہم دے | پوہہ | دے حکمت خاوند دے | او ہم کہ چہ پتہ و دیلہ | نبی
او الله تعالیٰ ستاسو کا رساز دے | او دے پوہہ دے حکمت خاوند دے ، او حقہ وخت ریا دکرہ چہ پیغبر خیلے

إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ

خُنو بیبیانے تو خیلو تہ | .. یوہ خبرہ | بیاہ کہ چہ | بخنی بی وینولہ | حقہ خبرہ | او غاہ کہلہ حقہ | الله
یوہے بی بی تہ پتہ خبرہ و ککرہ ، بیا چہ حقہ دے خبرہ (چابل چاتہ) بشکارہ کرہ ، او الله تعالیٰ پہ

عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ

پہ نبی باتد | نو (نبی) وینولہ | حقہ دے خبرہ | او مخنے وارولو | حقہ دے خبرہ نہ | بیاہ کہ چہ | نبی وینولہ دے تہ | حقہ خبرہ
دے باند پیغبر خبر کرہ نو پیغبر دے حقہ یوہ برعہ بشکارہ کرہ او بلے بشکارہ نہ کرہ بیا چہ پیغبر ہم حقہ بی بی تہ خبرہ وینولہ

قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنْ تَتُوبَا

نو کہ وویل | چا وینولہ تاتہ | دا خبرہ؟ | نبی وویل | وینولہ ماتہ | پوہہ | خبردار (خدا) | کہ چہ تاسو دولہ توبہ وکرہ
نو حقہ ورتہ وویل چہ دا حال درتہ چا وویل و پیغبر وویل چہ دے علم خاوند خبردار (خدا) راتہ حال وویل ، اے دواہو

إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ

دے الله پہ وراپن | پس بیشکہ کارہ شوہی | زہونہ ستاسو | او کہ چہ | تاسو دے یو بل مد وکرہ | دے نبی خلاف | نو بیشکہ
بیبیانے | کہ تاسو دے الله پہ وراپن توبہ وویستلہ نو ستاسو زہونہ ہسے | را کر خید لی دی او کہ چہ | تاسو دواہو دے رسول خلاف دیو

اللَّهُ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ

ہم الله دے | مدد کار دے | او جبرائیل | او نیکان | مؤمنان | او فرشتے (ہم) | پس لہ دے نہ
بل مدد کو لو نو (باد ساتی) چہ | الله تعالیٰ دے پیغبر مدد کار دے | او جبرائیل او نیکان مؤمنان او دے نہ پس فرشتے ہم دے دے

ظَهَرَ ۵ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا

مدد کارے دی | نزد دے دے | چہ رب ددہ | کہ پھر دہی | تاسو طلاق درکری | نو اللہ بہ بہ بدلہ بخورکری دہتہ | بیبیانے
مدد کارے دی | داکیدے شی چہ کہ پیغمبر تاسو لہ طلاق درکری نو اللہ بہ ورلہ ستا سو پہ عوہن کئے غورینے

خَيْرًا مِّنْكَ مُسْلِمًا مَّوَدَّنًا قِنْتُ تَبَيَّنَتْ عِبَادَتِ سَلَحَتِ تَبَيَّنَتْ

غورہ | لہ تاسو | فرمان بردارے | باد رکونکے | دُعا کوونکے | توبہ کوونکے | عبادت کنارے | روژہ دارے | کنہے
بیبیانے درکری مسلمانے ، مؤمنانے ، فرمان منونکے ، توبہ و بیستونکے عبادت کوونکے روژہ لرونکے دُعا و دانو

وَأَبْكَارًا ۶ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا

او پیغلے | اے دایمان خاوندانو! | اوستائی تاسو | خانو نہ خیل | او خیل کور والا | لہ اور نہ | چہ خشاک دھے بہ
نہ پاتے او پیغلے - اے مؤمنانو! خیل خانو نہ او خیل کور والا دھے اور نہ اوستائی چہ دھے خشاک

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا

خلق | او کانہی دی | پہ کہ (مقرر دی) | فرشتے | سخت خویہ | زور آورے | چہ نافرمانی نہ کری | اے اللہ خہ
بتیادم او کانہی دی ، پہ دھے باند سخت خویہ مضبوط فرشتے مقررے دی چہ پہ ہیٹ کار کئے د اللہ تعالیٰ

أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۷ يَأَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا

د حکم درکری دوتی | او دوتی کوی | دھے چہ دوتی تہ حکم دکیے شی | اے کافرانو! | تاسو بھانے مدجودوی
نافرمانی نہ کوی او مہ دھے کار کوی د کوم چہ هغوی تہ حکم کولے شی | اے کافرانو! | نن ورخ عذر معذرت

الْيَوْمَ إِنَّمَا تُخْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۸ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

نن ورخ | بیشک تاسو نہ بدلہ درکولے شی | دھے غے | چہ تاسو بہ کول | اے دایمان خاوندانو!
مہ کوئی ، تاسو تہ خو بس هیلہ د خیلو کارو نو سزا درکیدے شی | اے مؤمنانو!

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا ۹ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

تاسو توبہ کری | اے اللہ پہ ورائند | توبہ | رشتینے | امید دے | ستا سو بہ | لرے کری | لہ تاسو نہ | مہا هئ ستا سو
د اللہ پہ ورائند رشتینے توبہ او بامی - امید دے چہ ستا سو رب ستا سو گنا هونہ لہ تاسو نہ لرے کری

وَيُدْخِلَكُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَى اللَّهُ

او داخل بہ کری تاسو | باغونہ | چہ بھیڑی بہ | لاند دھے نہ | نہرونہ | پہ دھے ورخ | چہ نہ بہ رسوا کوی | اللہ
او تاسو بہ پہ داسے باغونہ کئے داخل کری | چہ دھے لاند بہ ولے بھیڑی - پہ دھے ورخ بہ اللہ تعالیٰ نبی

النَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۱۰ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

خیل نبی | او دھے کسان چہ ایمان راوہو | ددہ سرہ | نور ددوی بہ | منہے وی | ددوی نہ دہاند
او دھے مؤمنان ملگری نہ شرموی - خیل نور بہ ترے نہ ورائند او نبی طرف تہ روان

وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا ۱۱

او ددوی نبی طرف تہ | ددوی بہ وائی | اے زموئہ رہہ | پورہ کرا | مونہ پاره | نور زموئہ | او بخنبہ مونہ
دی ، او داپہ وائی چہ اے زموئہ رہہ! دارنہا رالہ ترا خیرہ پورے قائمہ سائہ او بخنبہ رانہ کرا

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
بیشکته | یہ ہر شیز باند | قادر ہے | اے نبی | جہاد کوئی | کافرانو | او منافقانوسرہ
تہ | یہ ہر حقہ پورہ پورہ قدرت لرے - اسے پیغمبرہ | کافرانو او منافقانوسرہ جہاد کوہ -

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ۙ ۝ ضَرَبَ اللَّهُ
اوستحق کوہ | یہ دوی باند | او غلط دوی | دوزخ دے | اوبد دے | خلے دوتلو | بیان کرو | الله
اوپہ هغوی سختی کوہ او د هغوی تیکاوٹہ دوزخ دے او هغه دیر خراب خلے دے - الله تعالیٰ کافرانو
مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۚ امْرَأَتُ نُوحٍ ۖ وَامْرَأَتُ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ
یومثال | د هغه کسانو | چہ منکر دی | د شیخ د نوح | او د شیخ د لوط | دے دادواہ | دلانید نکاح
پارہ د نوح د شیخ او د لوط د شیخ مثال بیان فرمائی - هغه دواہہ زمونہ لہ

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتْهُمَا ۚ فَلَمْ يَغْنِيَا
د دوؤ بند کانو | زمونہ لہ بند کانونہ | چہ دواہہ نیکان و | پس د دواہو نیمخویانت و کرو د دوسر | نو هغه دواہہ لہ کارانغل
بند کانونہ د دوؤ نیکانو بند کانو پہ نکاح کئے وے ، مکر هغوی دواہو د دوی حق ضائع کرو نو هغه دواہہ بند
عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۝

د دوی | د الله پہ مقابلہ کئے | ہیثم | او حکم و شو | چہ تاسو دواہہ داخلے | اورتہ | داخلید و نکوسرہ
د الله پہ مقابلہ کئے د هغوی ہیثم پہ کارانغل اوڑ و وکیل شو چہ د نورو نوتو نکوسرہ تاسوم دوزخ تہ ورننوزی -
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ ۖ إِذْ
اوبیان کرو | الله | یو (بل) مثال | د هغه کسانو د پارہ | چہ ایمانے راوڑے | د فرعون د شیخ | هر کدہ چہ
اوالله تعالیٰ مؤمنانو د پارہ د فرعون د شیخ مثال پیش کوی ، هر کدہ چہ

قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
کہ و وکیل | اے زماربہ | جو رکہ | ماد پارہ | د خیل خان سرہ | یو کور | پہر جنت کئے | او خلا رکہ ماتہ | لہ فرعون نہ
هغه دعا و غویشتلہ چہ زماربہ | مالہ پہ جنت کئے پہ خیل خوا کئے یو کور جو رکہ | او ماد فرعون او د هغه د
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ
اود دہ د عمل نہ | او خلا رکہ ماتہ | لہ قوم ظالم نہ | او د مریم نور د عمران
د کافرانہ | عمل نہ بچ و ساتہ او ماد ظالمانونہ ہم بچ و ساتہ - اوبل د مریم مثال و رکوی چہ د

الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ
چا چہ | بچ ساتلہ و | خیل نوم ناموس | نومونہ پوک و هلو | پہر کئے | خیل رور | اودے تصدیق و کرو
عمران لور و کہ چہ خیل نوم ناموس بچ ساتلہ و نومونہ (د هغه) پہ رکہ یوان | کئے خیل رور پوک و هلو او هغه د

بِكَلِمَةٍ رَبِّهَا وَكُتِبَ وَكَانَتْ مِنَ الْقَتِيلِينَ ۝
د خبر و | د رب خیل | اود دہ د کتبونو | اودا دہ | لہ فرمانبرداری نہ
خیل رب خبر و او کتبونہ و هغلہ | او هغلہ فرمانبرداری نہ و